

คุณลักษณะที่เป็นจริงด้านความมีน้ำใจนักกีฬา
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
มิถุนายน 2555

คุณลักษณะที่เป็นจริงด้านความมีความมุ่งมั่นศึกษา
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา

มิถุนายน 2555

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คุณลักษณะที่เป็นจริงด้านความมีน้ำใจนักกีฬา
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
มิถุนายน 2555

สุพนิต อธิธิรุฒิ. (2555). คุณลักษณะที่เป็นจริงด้านความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา).
กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม:
รองศาสตราจารย์ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์, รองศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธ์.

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีจุดมุ่งหมายเพื่อ ศึกษาและเปรียบเทียบ คุณลักษณะ
ที่เป็นจริงด้านความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554
กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถม ศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี จำนวน 400 คน โดยการสุ่มแบบ
หลายขั้นตอน (Multi-State Sampling) แบ่งเป็นเพศชาย 200 คน เพศหญิง 200 คน เครื่องมือที่ใช้
ในการวิจัยในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็น แบบทดสอบ บุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬา ของ
กลืนประทุม แสงสุระ ผลการวิจัยพบว่า

1. คุณลักษณะที่เป็นจริงด้าน ความมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนน เฉลี่ย
รวมเท่ากับ 3.81 โดยแบ่งชายและหญิงดังนี้

1.1 คุณลักษณะที่เป็นจริงด้าน ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชายอยู่ในระดับปาน
กลาง มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.71

1.2 คุณลักษณะที่เป็นจริงด้าน ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนหญิงอยู่ในระดับปาน
กลาง มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.91

2. ผลการเปรียบเทียบคุณลักษณะที่เป็นจริงด้านความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างนักเรียนชาย
และนักเรียนหญิง โดยใช้สถิติ t-test พบว่าไม่แตกต่างกัน

THE REAL CHARACTERISTIC AND SPIRIT OF PRIMARY 6 STUDENTS
IN THONBURI AREA 2011

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University

June 2012

Supanit Ittiwut. (2012). *The real characteristic and spirit of primary 6 students in thonburi area 2011*. Master Thesis, M.Ed. (Physical Educational). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Paiboon Srichaihawatt, Assoc. Prof. Wattana Suthipan.

This study is a survey research. The purpose of this research was to study the real sportsmanship characteristic of primary 6 students in Thonburi area 2011. The participants in the research were selected by multi-state sampling method. 400 primary 6 students in Thonburi area were recruited to participate in this study (200 males and 200 females). The data recording instrument was real sportsmanship characteristic test by Kinpratoom Sangsura. The result of the survey showed that

1. The total score of the real sportsmanship characteristic was 3.81, and it is moderate level.

- 1.1 Real sportsmanship characteristic score of male students was 3.71, which is moderate level.

- 1.2 Real sportsmanship characteristic score of female students was 3.91, which is moderate level.

2. The comparison of real sportsmanship characteristic score between male and female student by t-test found that there was no significance.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

คุณลักษณะที่เป็นจริงด้านความมีน้ำใจนักกีฬา
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554

ของ

สุพนิต อธิธิวุฒิ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา
ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒน์กุล)

วันที่ ๕ เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2555

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

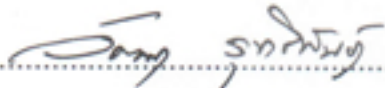
ประธาน

(รองศาสตราจารย์ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์)

ประธาน

(รองศาสตราจารย์เทเวศร์ ทิริยะพจนท์)

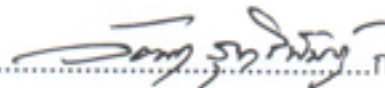
กรรมการ

(รองศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์ไพบุลย์ ศรีชัยสวัสดิ์)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์)

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์สุนทร แม้นสงวน)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้นั้น ผู้วิจัยได้รับความกรุณาจาก รองศาสตราจารย์ ไพบูลย์ ศรีชัยสวัสดิ์ ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ รองศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธ์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์สุนทร แม้นสงวน รองศาสตราจารย์ เทเวศร์ พิริยะพจนท์กรรมการแต่งตั้งเพิ่มเติม ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ช่วยเหลือ ปรับปรุงและแก้ไข ข้อบกพร่องต่าง ๆ จนผู้วิจัยสามารถดำเนินการทำปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์ด้วยดี ผู้วิจัย ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอ กราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ธงชัย เจริญทรัพย์มณี รองศาสตราจารย์ ภาคภูมิ รัตนโรจนากุล อาจารย์ชิตติพงษ์ สุขดี อาจารย์ลักษณะมี ฉิมวงษ์ ที่ให้ความกรุณาเป็นที่ปรึกษาตลอดจนให้คำแนะนำในการทำปริญญานิพนธ์

ขอขอบพระคุณ บิดา มารดา และทุกคนในครอบครัว ที่ให้ความรัก ความอบอุ่น ดูแล ผู้วิจัยช่วยเหลือและสนับสนุนในทุกๆด้านตลอดมา ขอขอบคุณพี่ๆ เพื่อนๆ น้องๆ ที่มีได้เอ่ยนาม ซึ่งคอยให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจอยู่เสมอ

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ผู้วิจัยขอมอบแต่ บิดา มารดา ครูอาจารย์ ทุกท่านที่มีส่วนในการวางรากฐานการศึกษาให้แก่ผู้วิจัย ตลอดจนผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่ กรุณาให้ความช่วยเหลือและเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยทำให้ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี

สุพนิต อธิธิวุฒิ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	3
ความสำคัญของการวิจัย	3
ขอบเขตของการวิจัย	3
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	3
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	3
ตัวแปรที่ศึกษา.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
สมมติฐานในการวิจัย	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสุขศึกษาและพลศึกษา	7
มาตรฐานการเรียนรู้	8
สาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	9
คุณภาพของผู้เรียน	10
คุณลักษณะที่พึงประสงค์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	10
หลักการวัดและประเมินผลกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา	11
การประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและ พลศึกษา	12
การวัดและประเมินผลการเรียนด้านคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยม	13
ความหมายและลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา	13
ความหมายของความมีน้ำใจนักกีฬา	13
ลักษณะของผู้มีน้ำใจนักกีฬา.....	15
แนวคิดการปลูกฝังน้ำใจนักกีฬา	22
พัฒนาการเด็ก	23
เขตพื้นที่การศึกษา	26
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	26

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2 (ต่อ)	
งานวิจัยในต่างประเทศ	26
งานวิจัยในประเทศ	29
3 วิธีดำเนินการวิจัย	35
การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	35
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	36
การเก็บรวบรวมข้อมูล	37
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล	38
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	39
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	40
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	64
ความมุ่งหมาย และวิธีดำเนินการวิจัย.....	64
สรุปผลการวิจัย.....	67
อภิปรายผล	69
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งนี้.....	70
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป	70
บรรณานุกรม.....	71
ภาคผนวก.....	75
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	80

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	36
2 ค่าความถี่และร้อยละข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	40
3 ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ด้านความยุติธรรม.....	41
4 ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ด้านความมีวินัย.....	42
5 ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ด้านความมุ่งมั่น.....	43
6 ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ด้านความรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย.....	44
7 ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่.....	45
8 ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ด้านความสามัคคี.....	46
9 ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ด้านความอดทน อดกลั้น.....	47
10 ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ด้านความอ่อนน้อม ถ่อมตน.....	48
11 ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ด้านความมีมารยาท.....	49
12 ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ด้านความซื่อสัตย์.....	50

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
13 คุณลักษณะที่เป็นจริงด้านความมีน้ำใจนักกีฬาทั้ง 10 ด้าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554.....	51
14 ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ด้านความยุติธรรม.....	52
15 ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ด้านความมีวินัย.....	53
16 ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ด้านความความมุ่งมั่น.....	54
17 ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ด้านด้านความรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย.....	55
18 ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่.....	56
19 ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ด้านความสามัคคี.....	57
20 ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ด้านความอดทนอดกลั้น.....	58
21 ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน.....	59
22 ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ความมีมารยาท.....	60
23 ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ด้านความซื่อสัตย์.....	61

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
24 คุณลักษณะที่เป็นจริงด้านความมีน้ำใจนักกีฬาทั้ง 10 ด้าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง.....	62
25 เปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนรวมของคุณลักษณะที่เป็นจริงด้านความมีน้ำใจนักกีฬาทั้ง 10 ด้าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง.....	63

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ปัจจุบันสังคมไทยได้พัฒนาก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว เนื่องจากมีเทคโนโลยีต่างๆ ที่ก้าวหน้ามากขึ้น ส่งผลให้สภาพแวดล้อม สังคม ชีวิตความเป็นอยู่ และสภาพจิตใจ ของผู้คนย่อมเปลี่ยนแปลงไปตาม เพื่อเป็นการปรับตัวตามการเปลี่ยนแปลงต่างๆ เหล่านั้น ดัง จะเห็นได้อาทิเช่น ลักษณะครอบครัว กลายเป็นครอบครัวเดี่ยวเพิ่มมากขึ้น การดำเนินชีวิตที่มีการแข่งขันกันสูงในหลาย ๆ ด้าน การเอาใจเอาเปรียบ เห็นแต่ประโยชน์ของตนเองเป็นใหญ่ โดยลืมนึกถึงความรู้สึกของผู้อื่น อาจส่งผลกระทบต่อสังคม สิ่งแวดล้อม สภาพจิตใจ และคุณภาพของคน ปัญหาด้านความประพฤติของบุคคลที่มีผลกระทบต่อศีลธรรมและวัฒนธรรมอันดีงาม นับวันจะทวีความรุนแรงยิ่งขึ้น จึงมักจะได้ยินคำกล่าวอยู่เสมอว่า คุณธรรมของบุคคลเสื่อมลง เพราะบุคคลไม่สนใจที่จะประพฤติตนให้มีคุณธรรม ขาดความมีน้ำใจนักกีฬา ดังที่มีข่าวออกมาตามสื่อมวลชนต่าง ๆ ที่แสดงออกถึงบุคคลขาดคุณธรรม แม้แต่ในการแข่งขันกีฬา จะเห็นได้ว่าสภาพการแข่งขันกีฬาในปัจจุบันมีปัญหามากมาย ไม่ว่าจะเป็นการแข่งขันประเภทสมัครเล่นหรืออาชีพ มักจะมีความรุนแรงและถือเอาชัยชนะเป็นสิ่งสำคัญทุกขณะของการแข่งขัน ต่างคนต่างพยายามหาเล่ห์เหลี่ยมเพื่อจะเอาใจเอาเปรียบคู่ต่อสู้ให้มากที่สุด หากผลการแข่งขันไม่ได้รับชัยชนะตามที่คาดหวัง จะเป็นสาเหตุของการโกรธแค้นระงับอารมณ์และความรู้สึกไม่อยู่ ก็จะเกิดการทะเลาะวิวาท ดังที่เห็นกันอยู่ตามสนามกีฬาทั่วไป (สดใส ยาทองไชย. 2540: 12-13)

วิชาพลศึกษาเป็นวิชาหนึ่ง ที่ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะของคนไทยที่พึงปรารถนา คือ ดี เก่ง และมีความสุข โดยใช้กิจกรรมทางกายเป็นสื่อการเรียนรู้ และมีได้พัฒนาผู้เรียนเฉพาะทางด้านร่างกายแต่เพียงอย่างเดียว แต่ยังมีสอดแทรก ส่งเสริม อบรม และปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงามควบคู่ไปด้วย ความมีน้ำใจนักกีฬานั้นมีความจำเป็นที่จะต้องปลูกฝังในวัยเด็ก ให้รู้ถึงการแพ้ การชนะ การอภัย รู้จักการปฏิบัติตนตามกฎ ระเบียบ กติกาการแข่งขันอย่างถูกต้อง รู้จักการเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี มีความรับผิดชอบ มีการแสดงออกในสถานการณ์ต่างๆ อย่างเหมาะสม ฯลฯ เพื่อให้เด็กได้รับการฝึกฝนจนเป็นนิสัยเพื่อประโยชน์สุขทั้งปัจจุบันและอนาคต

น้ำใจนักกีฬา เป็นน้ำใจที่ประกอบด้วยคุณธรรมที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งอย่างหนึ่งที่เป็นพื้นฐานที่จะช่วยให้บุคคลสามารถมีชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างปกติสุข (วรศักดิ์ เพียรชอบ . 2523: 20) ดังนั้นน้ำใจนักกีฬาจึงเป็นสิ่งที่ทุกคนควรมีและทุกคนสามารถที่จะมีได้ ไม่จำเป็นว่าผู้นั้นจะเป็นนักกีฬาหรือไม่ บุคคลทั่วไปก็สามารถมีน้ำใจนักกีฬาได้ โดยการแสดงออกให้เห็นถึงน้ำใจจริงของเขาที่เข้าลักษณะของผู้มีน้ำใจนักกีฬา

ดังที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า “น้ำใจนักกีฬา” เป็นค่านิยมที่พึงประสงค์ข้อหนึ่งที่สำคัญ และเป็นและสำคัญยิ่งในมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษาที่เป็นพื้นฐานที่จะช่วยให้นักเรียนสามารถมีชีวิตอยู่ร่วมกันในสังคมได้อย่างเป็นปกติสุข เป็นคุณธรรมที่ควรส่งเสริมให้มีการปลูกฝังขึ้นในตัวบุคคล ได้แก่ การรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย รวมทั้งการต่อสู้และการแข่งขันด้วยวิถีทางของการกีฬาอย่างเต็มความสามารถ มีความยินดีที่จะปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และระเบียบข้อบังคับเคารพในกฎ กติกา และยอมรับคำตัดสินโดยไม่มีข้อโต้แย้งมีน้ำใจที่เต็มไปด้วยความสามัคคี เอื้อเฟื้อ เผื่อแผ่ ถ้อยทีถ้อยอาศัยซึ่งกันและกัน ไม่เอาัดเอาเปรียบแม้จะเป็นฝ่ายเดียวกันหรือฝ่ายตรงข้ามก็ตาม (วรศักดิ์ เพียรชอบ. 2523) และน้ำใจนักกีฬาก็มีได้อยู่ในวงจำกัดเฉพาะในการแข่งขันกีฬาเพียงเท่านั้น ยังรวมไปถึงการนำเอาคุณธรรมข้อนี้ไปใช้ในชีวิตประจำวันและในสังคมด้วย (ไชยรัตน์ รุจิพงษ์. 2535: 110) และในการจัดความรู้ประสบการณ์ ทักษะ ตลอดจนเจตคติที่ดี การฝึกคุณธรรม จริยธรรม ความมีน้ำใจนักกีฬาต่าง ๆ นั้นจำเป็นต้องปลูกฝังในวัยเด็ก เยาวชน โดยเฉพาะนักเรียนในระดับประถมศึกษา เพราะเป็นวัยเรียนรู้ เตรียมตัวเพื่อพึ่งตนเอง และสามารถประกอบอาชีพได้ต่อไป (กรมพลศึกษา. 2534: 24) และบุคคลที่มีบทบาทในการปลูกฝังเรื่องนี้ให้แก่เด็กนักเรียนได้มากกว่าบุคคลอื่นใดก็คือ ครู เพราะมีเวลาได้ใกล้ชิดกับเด็กมากที่สุด โดยครูควรสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมเข้าไปในกระบวนการสอนทุกขั้นตอนการสอน เพื่อมุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านบุคลิกต่าง ๆ คือ ความมีคุณธรรม ความเป็นพลเมืองดี ความมีน้ำใจนักกีฬา รู้จักการเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี มีความรับผิดชอบ เคารพกฎกติกา มีความคิดสร้างสรรค์ มีความมั่นใจ กล้าแสดงออกในสิ่งที่ดี ฯลฯ ซึ่งสิ่งเหล่านี้สามารถปลูกฝังให้นักเรียนเป็นคนที่มีคุณธรรมประจำใจจนเกิดเป็นการปฏิบัติที่ดีได้ (วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. 2528: 12-13) แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นพ่อแม่ ผู้ปกครอง รวมทั้งบุคลากรทุกฝ่ายควรมีส่วนร่วม ให้ความร่วมมือ ช่วยเหลือ ในการปลูกฝังคุณลักษณะที่พึงประสงค์นี้ให้เกิดขึ้นในตัวเด็ก เพื่อเป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียน โดยการฝึกฝนจนเป็นนิสัยเพื่อประโยชน์สุขทั้งในปัจจุบันและอนาคต รวมทั้งควรมีการประเมินผลพฤติกรรมด้านนี้ของนักเรียน เพื่อการเสริมสร้างแก้ไข และปรับปรุงให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ในการสอนทุก ๆ คาบ และเพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุผลตามจุดมุ่งหมาย (วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. 2539: 201)

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่า “น้ำใจนักกีฬา” เป็นคุณสมบัติสำคัญของพลเมืองดีของประเทศที่จะใช้ชีวิตอยู่ในสังคมร่วมกันได้อย่างสงบสุข และในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นครูคนหนึ่งจึงมีความสนใจที่จะ ศึกษาพฤติ กรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 เพื่อจะนำข้อบกพร่องนี้ไปพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาให้แก่ครูผู้สอนนักเรียน หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะเป็นประโยชน์สำหรับเป็นแนวทางในการพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬา ให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 แล้วยังสามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนในโรงเรียนอื่น ๆ ต่อไป

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาคูณลักษณะที่เป็นจริงด้าน ความมีน้ำใจนักกีฬา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554
2. เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะที่เป็นจริงด้านความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการวิจัยจะทำให้ทราบถึงระดับคุณลักษณะที่เป็นจริงด้านความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ซึ่งนอกจากจะเป็นข้อมูลพื้นฐานที่เป็นประโยชน์มากสำหรับแนวทางในการพัฒนาคุณลักษณะที่เป็นจริงด้านความมีน้ำใจนักกีฬาให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 แล้วยังสามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณลักษณะที่เป็นจริงด้านความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนในโรงเรียนอื่นๆ ต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 จำนวนโรงเรียน 17 โรงเรียน จำแนกเป็นนักเรียนชาย 345 คน และนักเรียนหญิง 382 คน นักเรียนทั้งสิ้น 727 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ใช้การประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่ และมอร์แกน (ทเวสเตอร์ พิริยะพจนท์ 2545: 128; อ้างอิงจาก Krejcie; & Morgan. n.d.) ได้จำนวน 254 คน แต่การวิจัยในครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่าง 400 คน โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-State Sampling)

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษา บุคลิกภาพ ความมีน้ำใจนักกีฬาของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ผู้วิจัยจำแนกตัวแปรที่ศึกษาดังนี้

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) คือ

1. เพศ ได้แก่
 - 1.1 เพศชาย
 - 1.2 เพศหญิง

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ คุณลักษณะที่เป็นจริงด้านความมีน้ำใจนักกีฬา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **บุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬา** หมายถึง ลักษณะของการมีจิตใจที่เต็มไปด้วยคุณธรรม และการมีมารยาทที่ดี ซึ่งมีความสำคัญอย่าง ยิ่งต่อการอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขในสังคม ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญของความมีน้ำใจนักกีฬาได้แก่ ความสำนึกทางจริยธรรม ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การยอมรับความสามารถของตนเอง การยอมรับความเป็นจริง ความซื่อสัตย์ ความเสียสละ ความยุติธรรม ความกล้าหาญ การยอมรับความสามารถของผู้อื่น ความมีวินัย และความมีน้ำใจ

2. **ความมีน้ำใจนักกีฬา** หมายถึง ลักษณะต่าง ๆ ที่มีในตัวบุคคลเป็นคุณธรรม ทางด้านจิตใจและสามารถแสดงออกตามสภาพการณ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีคุณลักษณะที่สำคัญ 10 ประการ ดังนี้

2.1 **ความยุติธรรม** หมายถึง พฤติกรรมหรือการแสดงออกของบุคคลในลักษณะของการกระทำที่มีความเที่ยงตรงและเสมอภาค ไม่ลำเอียง มีเหตุผลสอดคล้องกับความเป็นจริง ไม่เลือกที่รักมักที่ชัง

2.2 **ความมีวินัย** หมายถึง พฤติกรรมหรือการแสดงออกของบุคคลในลักษณะของการตรงต่อเวลา ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อตกลงที่กำหนดไว้อย่างเคร่งครัด

2.3 **ความมุ่งมั่น** หมายถึง พฤติกรรมหรือการแสดงออกของบุคคลในลักษณะของการปฏิบัติตนอย่างเต็มความสามารถ มีความมุ่งมั่นรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายด้วยความเอาใจใส่ มีความเพียรพยายามที่จะทำหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้ดีที่สุด

2.4 **ความรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย** หมายถึง พฤติกรรมหรือการแสดงออกของบุคคลในลักษณะของการยอมรับผลของการแข่งขัน หรือการทำกิจกรรมใด ๆ การตัดสินใจหรือการต่อสู้ในทุกรูปแบบ โดยไม่เอาผลของการแพ้ชนะมาเป็นอารมณ์จนทำให้แสดงท่าทีที่ไม่พึงประสงค์ออกมา รวมทั้งไม่ถือโทษโกรธคู่แข่งเมื่อเกิดพหุผลโดยไม่ได้ตั้งใจ ไม่แสดงพฤติกรรมที่ก้าวร้าวเพื่อโต้ตอบ

2.5 **ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่** หมายถึง พฤติกรรมหรือการแสดงออกของบุคคลในลักษณะของการแบ่งปันให้ความช่วยเหลือผู้อื่น การให้ความสนับสนุน ส่งเสริมความสามารถของผู้อื่นให้ก้าวหน้า มีชื่อเสียง

2.6 **ความสามัคคี** หมายถึง พฤติกรรมหรือการแสดงออกของบุคคลในลักษณะของความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน ร่วมมือกันเพื่อทำกิจใด ๆ ให้บรรลุตามเป้าหมาย ไม่เอาดีหรือเด่นแต่ตัวเอง มีความจงรักภักดีต่อหมู่คณะ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม ไม่ก่อให้เกิดความแตกแยกในหมู่คณะ

2.7 ความอดทน อดกลั้น หมายถึง พฤติกรรมหรือการแสดงออกของบุคคลในลักษณะ การข่มใจตนเอง มีความยับยั้งชั่งใจ รักษาสติอย่างมั่นคง มีใจคอหนักแน่น สามารถควบคุมตนเองได้

2.8 ความอ่อนน้อมถ่อมตน หมายถึง พฤติกรรมหรือการแสดงออกของบุคคลใน ลักษณะ การสงบเสงี่ยมเจียมตน การไม่แสดงตนโอ้อวดต่อผู้มีความสามารถดีกว่า

2.9 ความมีมารยาท หมายถึง พฤติกรรมหรือการแสดงออกของบุคคลในลักษณะของ การปฏิบัติตนต่อผู้อื่นอย่างสุภาพ เรียบร้อย ให้เกียรติและเคารพในสิทธิหน้าที่ของผู้อื่น

2.10 ความซื่อสัตย์ หมายถึง พฤติกรรมหรือการแสดงออกของบุคคลในลักษณะของ การปฏิบัติตนตรงต่อความเป็นจริงที่เกิดขึ้น ไม่คดโกงทั้งต่อหน้าและลับหลัง ตรงไปตรงมาทั้งทาง กายวาจาและใจ มีความละเอียดและเกรงกลัวต่อการกระทำผิด

3. กรุงเทพมหานครแบ่งออกเป็น 3 เขตพื้นที่การศึกษา ได้แก่

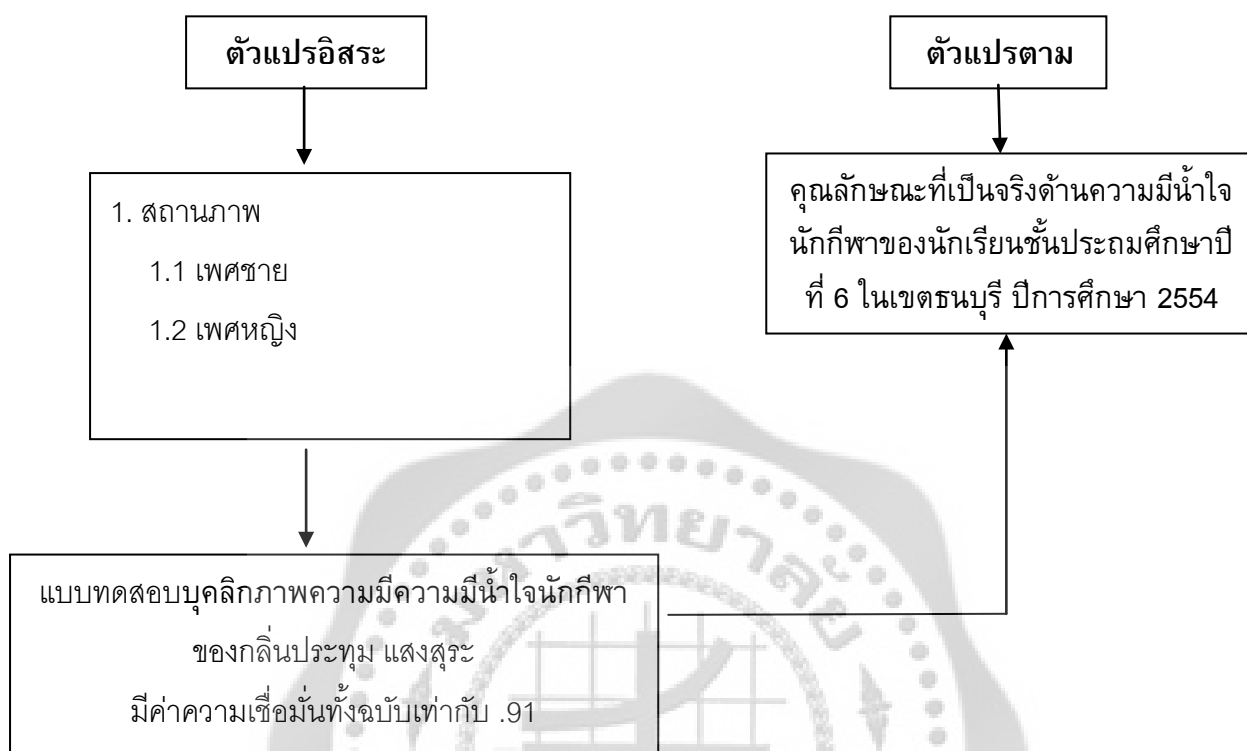
เขต 1 - เขตพระนคร เขตสาทร เขตบางนา เขตวัฒนา เขตราชเทวี เขตคลองเตย เขต บางคอแหลม เขตบางซื่อ เขตดินแดง เขตพญาไท เขตสัมพันธวงศ์ เขตบางรัก เขตดุสิต เขตป้อม ปราบศัตรูพ่าย เขตยานนาวา เขตพระโขนง และเขตปทุมวัน

เขต 2 - เขตประเวศ เขตสวนหลวง เขตจตุจักร เขตดอนเมือง เขตหนองจอก เขตบางเขน เขตหลักสี่ เขตสายไหม เขตคันนายาว เขตสะพานสูง เขตวังทองหลาง เขตคลองสามวา เขต ลาดพร้าว เขตห้วยขวาง เขตบึงกุ่ม เขตลาดกระบัง เขตมีนบุรี และเขตบางกะปิ

เขต 3 - เขตธนบุรี เขตบางบอน เขตทุ่งครุ เขตทวีวัฒนา เขตจอมทอง เขตบางกอกใหญ่ เขตคลองสาน เขตตลิ่งชัน เขตบางแค เขตบางกอกน้อย เขตบางขุนเทียน เขตภาษีเจริญ เขตหนอง แวม เขตราชบุรีบูรณะ และเขตบางพลัด

4. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี หมายถึง นักเรียนที่ศึกษาอยู่ในชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี มีจำนวน 17 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนวัดบางน้ำชน ,โรงเรียนวัด บางสะแกใน ,โรงเรียนวัดบางสะแกนอก ,โรงเรียนวัดบุคคโล ,โรงเรียน วัดดาวคอง ,โรงเรียนกัน ตทาราราม ,โรงเรียนวัดขุนจันทร์ ,โรงเรียนวัดใหญ่ศรีสุพรรณ ,โรงเรียนวัดโพธิ์ชินมิตร,โรงเรียนวัด ประดิษฐาราม,โรงเรียนวัดราชคฤห์ ,โรงเรียนวัดราชวรินทร์ ,โรงเรียนวัดเวฬุราชิน , โรงเรียนวัด กัลยาณมิตร,โรงเรียนวัดประยูรวงศ์,โรงเรียนวัดใหม่ยายนุ้ย ,โรงเรียนวัดกระเจ้าปิ่น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนเพศชาย เพศหญิงมีบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยเสนอรายละเอียดตามหัวข้อต่อไปนี้

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

1. สารและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสุขศึกษาและพลศึกษา
 - 1.1 มาตรฐานการเรียนรู้
 - 1.2 สารการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
 - 1.3 คุณภาพของผู้เรียน
 - 1.4 คุณลักษณะที่พึงประสงค์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
 - 1.5 หลักการวัดและประเมินผลกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
 - 1.6 การประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา
 - 1.7 การวัดและประเมินผลการเรียนด้านคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยม
2. ความหมายและลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา
 - 2.1 ความหมายของความมีน้ำใจนักกีฬา
 - 2.2 ลักษณะของผู้มีน้ำใจนักกีฬา
 - 2.3 แนวคิดการปลูกฝังน้ำใจนักกีฬา
3. พัฒนาการเด็ก
4. เขตพื้นที่การศึกษา
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 5.1 งานวิจัยในต่างประเทศ
 - 5.2 งานวิจัยในประเทศ

1. สารและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสุขศึกษาและพลศึกษา

สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นการศึกษาด้านสุขภาพ ที่มีเป้าหมายเพื่อการดำรงการสร้างเสริมสุขภาพและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคล ครอบครัว และชุมชนให้ยั่งยืน

สุขศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาพฤติกรรมด้านความรู้ เจตคติ คุณธรรม ค่านิยม และการปฏิบัติเกี่ยวกับสุขภาพควบคู่ไปด้วยกัน

พลศึกษา มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาโดยรวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญา และสังคม ด้วยการเข้าร่วมในกิจกรรมในการออกกำลังกายและกีฬา และกิจกรรมเหล่านั้นได้รับการคัดสรรมาเป็นอย่างดีแล้ว

สุขศึกษาและพลศึกษาจึงมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดความสามารถในการพัฒนาพฤติกรรม สุขภาพจนมีวิถีชีวิตที่มีสุขภาพดี โดยให้มีทั้งความรู้ ความเข้าใจ ทักษะหรือกระบวนการ และ คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมตามแนวการจัดการศึกษาในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2544 และตามจุดหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 (วาสนา คุณาภิสิทธิ์. 2545)

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้เป็นเกณฑ์ในการ กำหนดคุณภาพของผู้ เรียนเมื่อเรียนจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งกำหนดไว้เฉพาะส่วนที่จำเป็น สำหรับเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตให้มีคุณภาพ สำหรับสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ตาม ความสามารถ ความถนัด และความสนใจของผู้เรียน สถานศึกษาสามารถพัฒนาเพิ่มเติมได้ สาระ และมาตรฐานการเรียนรู้การศึกษาขั้น พื้นฐาน กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

1.1 มาตรฐานการเรียนรู้ (Learning Standards)

1.1.1 มาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ หมายถึง ข้อกำหนดสิ่งที่คาดหวังว่า นักเรียนต้องรู้และสามารถทำได้ ภายในเวลา 12 ปี มีองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ ความรู้ ทักษะ / กระบวนการ และคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ซึ่งกำหนดตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในจุดหมาย ของหลักสูตร ดังนั้น มาตรฐานการเรียนรู้ จึงเป็นมาตรฐานกลางสำหรับสถานศึกษาท้องถิ่นและ ชุมชน นำไปกำหนดหลักสูตร จัดหลักสูตร การสอนและการประเมินผล ให้เป็นแนวเดียวกัน เพื่อให้ การเรียนรู้ของนักเรียนเป็น ประสบการณ์ที่มีความเชื่อมโยงอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ มาตรฐาน การเรียนรู้เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความรู้และประสิทธิภาพต่าง ๆ ที่นักเรียนสามารถทำได้ในแต่ละสาระ และใช้เป็นมาตรฐานกลางสำหรับการตรวจสอบ ประเมินและตัดสินสภาพการจัดการเรียนรู้ จำนวน มาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละสาระจะมีไม่เท่ากัน ซึ่งแต่ละมาตรฐานการเรียนรู้จะมีความหมายและ เป็นความจำเป็นที่ครูผู้สอนต้องทำความเข้าใจให้กระจ่าง

1.1.2 มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น (Benchmarks) มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นเป็น ตัวบ่งชี้การเรี ญรู้ที่หลักสูตรคาดหวังให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียนเมื่อเรียนจบในแต่ละช่วงชั้น องค์ประกอบที่สำคัญที่ปรากฏ อยู่ในมาตรฐานช่วงชั้น มี 3 ส่วน คือ ทักษะกระบวนการที่บ่งบอกถึง ความสามารถในการปฏิบัติ (Performance) และความรู้ (Knowledge) รวมทั้งคุณธรรมและ จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ ดังนั้นมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นจึงเป็นสิ่งที่บอกให้รู้ว่านักเรียน ทุกคนควรทำอะไร สามารถทำอะไรได้ มีเจตคติและค่านิยมในเรื่องนั้น ๆ อยางไร ซึ่งเป็นการให้ รายละเอียดเพิ่มเติมจากมาตรฐานการเรียนรู้ และระบุขอบข่ายเนื้อหาสำหรับครูผู้สอนนำไป จัดสาระ การเรียนรู้ เพื่อให้ให้นักเรียนบรรลุระดับคุณภาพดังที่กำหนดไว้ในเนื้อหาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องซึ่ง จำนวนมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นในแต่ละช่วงชั้นจะมีจำนวนไม่เท่ากัน

1.2 สารระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

สารระ คือ กรอบเนื้อหาหรือขอบข่ายองค์ความรู้ที่จัดเป็นหมวดหมู่ของเนื้อหาเฉพาะด้าน อย่างเป็นระบบ ซึ่งแตกต่างไปตามธรรมชาติของกลุ่มสารระการเรียนรู้ สารระต่าง ๆ จะมีความสัมพันธ์ ระหว่างกันและควรจัดการเรียนรู้ในลักษณะบูรณาการมากกว่าจะแยกสอนทีละสารระ

สารระที่เป็นองค์ความรู้ของกลุ่มสารระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ประกอบด้วย

สารระที่ 1: การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์

มาตรฐาน พ 1.1: เข้าใจธรรมชาติของการเจริญเติบโต และพัฒนาการของมนุษย์

สารระที่ 2: ชีวิตและครอบครัว

มาตรฐาน พ 2.1: เข้าใจ และเห็นคุณค่าของชีวิต ครอบครัว เพศศึกษา และมีทักษะในการดำเนินชีวิต

สารระที่ 3: การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทย และกีฬาสากล

มาตรฐานพ 3.1: เข้าใจมีทักษะในการเคลื่อนไหวกิจกรรมทางกายการเล่นเกมและกีฬา

มาตรฐาน พ 3.2: รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ์ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา

สารระที่ 4: การสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพและการป้องกันโรค

มาตรฐาน พ 4.1: เห็นคุณค่า และมีทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพ การดำรงสุขภาพ การป้องกันโรค และการสร้างเสริมสมรรถภาพเพื่อสุขภาพ

สารระที่ 5: ความปลอดภัยในชีวิต

มาตรฐาน พ 5.1: ป้องกันและหลีกเลี่ยงปัจจัยเสี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพอุบัติเหตุ การใช้ยา สารเสพติดและความรุนแรง

จากสารระที่ 3 มาตรฐาน พ 3.2 ที่ว่า รักการออกกำลังกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬา ปฏิบัติเป็นประจำอย่างสม่ำเสมอ มีวินัย เคารพสิทธิ์ กฎ กติกา มีน้ำใจนักกีฬา มีจิตวิญญาณในการแข่งขัน และชื่นชมในสุนทรียภาพของการกีฬา นั้น สามารถกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นของระดับช่วงชั้นที่ 3 ได้ว่า

1. ออกกำลังกาย เล่นเกมและกีฬาที่ตนเองชื่นชอบเป็นประจำ
2. มีส่วนร่วมในกิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และกีฬาทั้งในโรงเรียนและในชุมชน
3. ปฏิบัติกิจกรรมทางกายด้วยความตระหนักในคุณค่าที่มีต่อสุขภาพและสมรรถภาพ

ด้วยความรับผิดชอบจนประสบความสำเร็จ

4. จำแนกกฎ กติกา และขั้นตอนการปฏิบัติในการเข้าร่วมกิจกรรมการออก กำลังกายการเล่นเกมและกีฬา และสามารถนำไปใช้เพื่อความปลอดภัยได้

5. จำแนกวิธีการรุก การป้องกัน และให้ความร่วมมือในการเข้าร่วมการเล่นเกมและกีฬาที่เลือกได้อย่างมีน้ำใจนักกีฬา

6. แสดงพัฒนาการของพฤติกรรมและการเคารพในความแตกต่างระหว่างบุคคล และสิทธิของผู้อื่น ในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกายและกีฬา

7. แสดงความรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเองในการเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย การเล่นเกม และการเล่นกีฬาประเภททีม

8. รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย ในการเข้าร่วมกิจกรรมสุขภาพ การออกกำลังกาย การเล่นเกมและการทำกิจกรรมในชีวิตประจำวัน

1.3 คุณภาพของผู้เรียน

เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสุขศึกษาและพลศึกษาแล้ว ผู้เรียนจะมีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง มีเจตคติและค่านิยมที่ดีในเรื่องธรรมชาติของการเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ การสร้างเสริมสุขภาพและการดำรงสุขภาพที่ดีให้ยั่งยืน มีทักษะปฏิบัติด้านสุขภาพและสมรรถภาพจนเป็นกิจนิสัย เมื่อจบการเรียนรู้กลุ่มสุขศึกษาและพลศึกษาในช่วงชั้นที่ 3 แล้วผู้เรียนจะมีคุณภาพ ดังนี้

- เข้าใจความสัมพันธ์เชื่อมโยงในการทำงานของระบบต่าง ๆ ของร่างกาย และรู้จักดูแลอวัยวะที่สำคัญของระบบนั้น ๆ

- เข้าใจธรรมชาติการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย อารมณ์และสังคม แรงขับทางเพศของชายหญิงเมื่อเข้าสู่วัยแรกรุ่นและวัยรุ่นสามารถปรับตัวและจัดการได้อย่างเหมาะสม

- เข้าใจและเห็นคุณค่าของการมีชีวิตและครอบครัวที่อบอุ่นและเป็นสุข

- ภูมิใจและเห็นคุณค่าในเพศของตนเอง ปฏิบัติสุขอนามัยทางเพศได้ถูกต้องเหมาะสม

- หลีกเลี่ยงพฤติกรรมเสี่ยงต่อสุขภาพ อุบัติเหตุ ความรุนแรง สารเสพติดและการล่วงละเมิดทางเพศ

- มีทักษะการเคลื่อนไหวพื้นฐานและการควบคุมตนเองในการเคลื่อนไหวแบบผสมผสาน

- รู้หลักการเคลื่อนไหวและสามารถเข้าร่วมกิจกรรมทางกาย เกม การละเล่นพื้นเมือง กีฬาไทย กีฬาสากลได้อย่างปลอดภัยและสนุกสนาน มีน้ำใจนักกีฬา โดยปฏิบัติตามกฎ กติกา สิทธิ และหน้าที่ของตนเอง จนงานสำเร็จลุล่วง

- ปฏิบัติกิจกรรมทางกาย และกิจกรรมสร้างเสริมสมรรถภาพทางกายเพื่อสุขภาพได้ตามความเหมาะสมและความต้องการเป็นประจำ

- จัดการกับอารมณ์ ความเครียด และปัญหาสุขภาพได้อย่างเหมาะสม

- มีทักษะในการแสวงหาความรู้ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสุขภาพ

1.4 คุณลักษณะที่พึงประสงค์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

กรมวิชาการ (2545: 40-41) กล่าวถึงลักษณะที่พึงประสงค์ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้เรียนไว้ดังนี้

1. เห็นคุณค่าของตนเองและผู้อื่น
2. มีระเบียบ วินัย เคารพสิทธิ และกฎกติกา
3. มีน้ำใจนักกีฬา
4. เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี
5. รักการออกกำลังกายและการเล่นกีฬา
6. ชื่นชมในสุนทรียภาพของกีฬา
7. เอื้ออาทร เสียสละ และคำนึงถึงส่วนรวม
8. มีจิตสำนึกในการดูแลและรับผิดชอบต่อสุขภาพและความปลอดภัยของตนเอง ครอบครัว

และส่วนรวม

9. มีจิตสำนึกในการใช้เวลาให้เป็นประโยชน์และสร้างสรรค์
10. พึ่งตนเองและมีวิสัยทัศน์ในการดูแลสุขภาพและการดำเนินชีวิต
11. เป็นแบบอย่างที่ดีด้านสุขภาพ
12. ภูมิใจในการส่งเสริมสุขภาพด้วยภูมิปัญญาไทย
13. มีจิตวิญญาณในการแข่งขันและร่วมมืออย่างสันติ

เอกรินทร์ สีมหาภาค (2546: 166) กล่าวว่าเมื่อจบการศึกษาภาคบังคับกระบวนการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ มุ่งเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่เป็นคุณลักษณะที่คาดหวังให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน คือ

1. มีน้ำใจนักกีฬา รู้แพ้ รู้ชนะ และการให้อภัย
2. มีความเป็นสุภาพบุรุษ ในการเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ
3. มีนิสัยรักการออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ
4. มีเหตุผลในการกระทำและปฏิบัติตามสุขนิสัย
5. รักสุขภาพ และเอาใจใส่ดูแลสุขภาพของบุคคลในครอบครัว
6. เห็นคุณค่าของกีฬา เลือกเล่นกีฬาที่ตนสนใจจนชำนาญ
7. มีสุขนิสัยใฝ่รู้ ใฝ่การศึกษาเกี่ยวกับระบบสุขภาพอยู่เป็นประจำ
8. มีบุคลิกภาพที่ดี ทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์ และวางตนได้อย่างเหมาะสม

1.5 หลักการวัดและประเมินผลกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนนั้น ผู้สอนต้องจัดกิจกรรมการเรียนรู้และให้สอดคล้องกับมาตรา 26 ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 โดยคำนึงถึงหลักการดังนี้

1. เน้นกระบวนการประเมินเพื่อพัฒนาผู้เรียน (Formative Evaluation) และประเมินเพื่อตัดสินผลการเรียน (Summative Evaluation) ครอบคลุมทั้งด้านพุทธิพิสัย ทักษะพิสัย และจิตพิสัย หรือตามปรัชญาของวิชา โดยให้ความสำคัญทั้งความรู้ คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมทักษะ กระบวนการเรียนรู้ และบูรณาการความรู้ตามความเหมาะสม

2. เน้นการนำผลการประเมินมาใช้ เป็นข้อมูลในการวางแผนปรับปรุงการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนของตน และกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อความสำเร็จตามเป้าหมายของ หลักสูตร

3. เน้นการประเมินด้วยวิธีการที่หลากหลายสอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย ตามสภาพจริง (Authentic Learning and Assessment) สะท้อนความสามารถและการแสดงออกของผู้เรียน (Student Performance) อย่างชัดเจน

4. เน้นบูรณาการการประเมินผลควบคู่ไปกับการเรียนการสอนและกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยประเมินจากคุณภาพของงานและกระบวนการทำงานของผู้เรียน

5. เน้นการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนดเกณฑ์การประเมิน ส่งเสริมให้มีการประเมินตนเอง ประเมินโดยเพื่อนและกลุ่มเพื่อน และประเมินโดยผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

6. เน้นการประเมินผู้เรียนที่ต้องพิจารณาอย่างครอบคลุม จากพัฒนาการของผู้เรียน ความประพฤติ การสังเกตพฤติกรรมการเรียน การร่วมกิจกรรม และการทดสอบความเหมาะสมในแต่ละกลุ่มวิชาและระดับชั้น

1.6 การประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา

เป็นการประเมินคุณลักษณะอันพึงประสงค์เกี่ยวกับคุณธรรม จริยธรรม และ ค่านิยมที่สถานศึกษากำหนดขึ้น เพื่อแก้ปัญหาหรือสร้างค่านิยมอันดีให้แก่ผู้เรียนตามจุดเน้นของ หลักสูตร มีแนวทางการประเมิน ดังนี้

1. กำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยวิเคราะห์ สังเคราะห์จากวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ในธรรมนูญโรงเรียน ค่านิยมของชุมชน ปัญญาเชิงจริยธรรมที่เกิดขึ้นในชุมชน แนวปฏิบัติในชีวิตประจำวันที่ยังประสงค์ ฯลฯ

2. กำหนดเกณฑ์ตัดสินการผ่านคุณลักษณะอันพึงประสงค์แต่ละประการ

3. กำหนดแนวทางและวิธีการประเมินโดยยึดหลักการ “หลากหลาย ต่อเนื่อง และเป็นสภาพจริง” สำหรับแต่ละช่วงชั้นและรายปี การรายงานผลจัดเป็น 3 ระดับ คือ “ดีเยี่ยม” “ดี” และ “ควรปรับปรุง”

4. กำหนดมาตรการปรับปรุงแก้ไขในคุณลักษณะที่มีผลการประเมิน “ควรปรับปรุง”

5. ประเมินและสรุปผลเป็นระยะ โดยรวบรวมผลจากแหล่งต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ พร้อมจัดทำบันทึกพัฒนาการ (profile)

6. ประเมินตัดสินผลการผ่านช่วงชั้นโดยเน้นผลการประเมินจากปีสุดท้ายของ ช่วงชั้น และจากบันทึกพัฒนาการ

1.7 การวัดและประเมินผลการเรียนด้านคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยม

การวัดและประเมินผลการเรียนด้านคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมของผู้เรียน ต้องกระทำอย่างต่อเนื่องตลอดภาคเรียน ดังนั้นเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สอดคล้องกับสภาพที่เป็นจริงของผู้เรียนจึงควรใช้วิธีการวัดและประเมินที่หลากหลาย เน้นให้ผู้เรียนได้ตรวจสอบและประเมินตนเองหรือโดยเพื่อนร่วมชั้นเรียน

วิธีการวัดและประเมินผลการเรียนที่ผู้สอนสามารถเลือกใช้ได้มีหลายอย่าง ดังนี้

1. การสังเกตพฤติกรรม โดยกำหนดพฤติกรรมที่ต้องการให้ผู้เรียนแสดงออกไว้ล่วงหน้า
2. การทดสอบ เช่น การวัดบุคลิกภาพและการปรับตัวของผู้เรียน
3. การสัมภาษณ์ ควรเน้นการพูดอย่างไม่เป็นทางการ เน้นสัมพันธภาพที่ดีของผู้ที่เกี่ยวข้องทั้ง 3 ฝ่าย คือผู้เรียน ผู้สอน และผู้ปกครอง
4. การวัดเจตคติ เป็นการวัดเพื่อลดความโน้มเอียงของพฤติกรรมของผู้เรียนที่มีต่อคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด โดยใช้แบบวัดที่ผู้สอนอาจสร้างขึ้นเองหรือใช้แบบวัดมาตรฐานที่มีผู้สร้างไว้แล้วก็ได้
5. การสำรวจ เป็นการมองภาพรวมจากร่องรอยของเหตุการณ์ หรือพัฒนาการที่จะแสดงจุดเด่น หรือการเรียนรู้ที่ปรากฏให้เห็น นิยมใช้แบบสำรวจร่องรอย (Inventories)
6. แฟ้มสะสมผลงาน ซึ่งเป็นแหล่งแสดงความหลากหลายทางสติปัญญาของผู้เรียนในภาพรวมทั้งด้านความรู้ ทักษะ และคุณธรรม ซึ่งครูผู้สอนสามารถวิเคราะห์ได้จากผลงานที่ผู้เรียนสร้างสรรค์ ความคิดเห็น ความประทับใจ และการแสดงออกของผู้เรียน

2. ความหมายและลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา

2.1 ความหมายของความมีน้ำใจนักกีฬา

ความมีน้ำใจนักกีฬาเป็นจริยธรรมที่ควรปลูกฝังให้เกิดกับทุก ๆ คน ไม่เฉพาะกับนักกีฬาเท่านั้นดังที่นักการศึกษาและนักพลศึกษาได้ให้ความหมายความมีน้ำใจนักกีฬาได้ให้ความหมายความมีน้ำใจนักกีฬา ดังนี้

ฮาน (สีบสาย บุญวิรุบุตร. 2541: 134; อ้างอิงจาก. Hann. n.d.) กล่าวว่า ความมีน้ำใจนักกีฬาเป็นกระบวนการที่จะกระทำตามหน้าที่ ความรับผิดชอบเมื่อเกี่ยวข้องกับผู้อื่น

จรินทร์ ธานีรัตน์ (2514: 23) กล่าวว่า ความมีน้ำใจนักกีฬา (Sportsmanship) หมายถึง การที่ผู้เล่นกีฬา หรือนักกีฬาเล่นกีฬาเพื่ออุดมการณ์ทางการกีฬาอย่างแท้จริง ไม่หวังแต่ความแพ้ชนะเป็นสำคัญ ไม่เอารัดเอาเปรียบคู่ต่อสู้แบบผิดกฎกติกา รู้จักเสียสละ รู้จักแพ้ รู้จักชนะและรู้จักให้อภัยคู่แข่งชั้น ตลอดจนการแสดงออกซึ่งมารยาทที่สุภาพ อ่อนน้อม เป็นต้น

กอง วิสุทธารมณ (2523: 7) กล่าวว่า ความมีน้ำใจนักกีฬา หมายถึง การมีคุณธรรมในเรื่องการไม่เห็นแก่ตัว มีความยุติธรรม บังคับใจตนเองให้ประพฤติตนด้วยกาย วาจา ใจ

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523: 20) กล่าวว่า ความมีน้ำใจนักกีฬา เป็นคุณธรรมที่ประกอบด้วย คุณธรรมที่สำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งที่ เป็นพื้นฐานที่จะช่วยให้บุคคลสามารถมีชีวิตอยู่ร่วมกัน ในสังคมได้อย่างเป็นปกติสุข เช่น น้ำใจที่เต็มไปด้วยความยินดีที่จะปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และระเบียบ ข้อบังคับ น้ำใจที่เต็มไปด้วยความรักความสามัคคี เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ถ้อยทีถ้อยอาศัยซึ่งกันและกัน เป็นต้น

บรรจบ สุพรรณพิทักษ์ (2529: 63-64) กล่าวว่า น้ำใจนักกีฬาคือการรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย เป็น คุณธรรมอย่างหนึ่งของบุคคลที่ไม่จำเป็นต้องมีหรือเกิดแต่เฉพาะนักกีฬาเท่านั้น จะเกิดกับบุคคล ทั่ว ๆ ไปก็ได้ เพียงแต่ให้ปฏิบัติตามให้ถูกต้องตามลักษณะที่เกิดขึ้นจากการแสดงออกในทางที่ติงาม

ไพวัลย์ ตัณลาพูน (2530: 56) กล่าวว่า ความมีน้ำใจนักกีฬา หมายถึง การเป็นผู้ที่รู้จักแพ้ รู้จักชนะ และรู้จักการให้อภัยซึ่งกันและกัน และควรมีการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา (Good of Sportsmanship) ให้เกิดกับนักเรียนเพื่อจะได้เป็นนิสัยที่ดีติดตัวไปในอนาคต

ไชยรัตน์ รุจิพงศ์ (2535: 11) กล่าวว่า น้ำใจนักกีฬาเป็นคุณธรรมข้อหนึ่งที่จะส่งเสริม ให้มีการปลูกฝังขึ้นในตัวบุคคล ได้แก่ การรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย รวมทั้งการต่อสู้และการแข่งขันด้วย วิถีทางของนักกีฬาอย่างเต็มความสามารถ เคารพในกฎ กติกา และยอมรับคำตัดสินโดยไม่มีข้อโต้แย้ง

พระพงศ์ บุญศิริ (2536: 109-110) กล่าวว่า น้ำใจนักกีฬาเป็นสภาพจิตใจที่แท้จริงของ นักกีฬาที่พึงมี คือการรู้จักยอมรับผลการแข่งขันที่เกิดขึ้นไม่ว่าผลนั้นจะแพ้หรือชนะก็ตามที่ นอกจากนั้น ยังต้องรู้จักการให้อภัยซึ่งกันและกัน และน้ำใจนักกีฬานั้นก็ไม่จำเป็นที่จะมีอยู่ที่การออก กำลังหรือการแข่งขันกีฬาเท่านั้น แต่น้ำใจนักกีฬาเป็นคุณธรรมอย่างหนึ่งของบุคคลที่อยู่ที่จิตใจ มากกว่า

จรวยพร ธรณินทร์ (2538: 23-24) กล่าวว่า ความมีน้ำใจนักกีฬาเป็นสิ่งที่ควรปลูกฝังให้แก่ เด็ก เพื่อให้เป็นคนที่มีความสุภาพ มีน้ำใจโอปอฮ้อมอารี รู้แพ้ รู้ชนะ ไม่เหยียดหยามฝ่ายตรงข้ามเมื่อ ชนะ ไม่เสียใจเมื่อพ่ายแพ้ รู้จักธรรมชาติของกีฬาที่ต้องมีชนะ มีแพ้ หรือเสมอกัน เป็นผลติดตาม มาจากการลงแข่งขัน การแพ้ ชนะนี้ ไม่เกิดขึ้นกับฝ่ายเขาก็ต้องเกิดกับฝ่ายเรา เราจึงต้องไม่มีจิตใจ ที่อ่อนแอหรือหวั่นไหว

วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539: 204) กล่าวว่า การมีน้ำใจนักกีฬา หมายถึง ความมีใจจริงที่จะ เล่นหรือแข่งขันกีฬา โดยไม่เอาเปรียบผู้อื่น พร้อมทั้งมีน้ำใจเอื้อเฟื้อและให้อภัยต่อผู้อื่นด้วย

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2541: 104) กล่าวถึงน้ำใจนักกีฬาว่า เป็นอุดมคติที่นักกีฬาและผู้ ฝึกสอนจะต้องยึดถือในการแข่งขัน เข้าใจผลลัพธ์ในการแข่งขัน คือรู้จักชนะหรือแพ้ โดยยอมรับผล การตัดสินนั้น ๆ

เดิมเพชร สุขคณาภิบาล (2554: Online)การมีน้ำใจนักกีฬา นั้น ถือว่าเป็นสิ่งที่พึงปรารถนาของทุกๆ สังคม ทุกชาติทุกภาษาล้วนต้องการให้ประชาชนพลเมืองของตนเองทุกคนมีน้ำใจนักกีฬาในจิตใจทั้งสิ้น โดยมีความเชื่อว่าถ้าประชาชนพลเมืองทุกคนมีน้ำใจนักกีฬาแล้วนั้นจะช่วยทำให้สังคมเกิดความร่วมมือกัน มีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กันและกัน มีการช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน มีความรักความสามัคคีกัน ช่วยกันรักษาและปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับของสังคมที่วางไว้ท้ายที่สุดก็เป็นวิถีทางนำมาซึ่งประสิทธิภาพและคุณภาพของการมีชีวิตอยู่ร่วมกันของสังคมได้อย่างยั่งยืน

ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธิ์ (ไพฑูรย์ กันสิงห์. 2541: 7; อ้างอิงจาก ประพัฒน์ ลักษณะพิสุทธิ์ 2521: 36) กล่าวว่า หัวใจนักกีฬา คือ คุณธรรมข้อหนึ่งที่จะส่งเสริมให้มีการปลูกฝังในตัวบุคคล ได้แก่ การรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย เคารพกติกา และยอมรับคำตัดสินโดยไม่มีข้อโต้แย้งและมีได้อยู่ในวงจำกัดเฉพาะในการแข่งขันกีฬาเท่านั้น แต่ยังคงรวมถึงการนำเอาคุณธรรมข้อนี้ไปใช้ในชีวิตประจำวันในสังคมด้วย นอกจากนี้ยังสรุปความคิดรวบยอดของคำว่า น้ำใจนักกีฬาเป็น ๖ ระดับ ประกอบด้วยกัน คือ ความรับผิดชอบ (Responsibility) กริยาทำทาง (Manners) และค่านิยมทางด้านจิตใจ (Moral values)

จากความหมายดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ความมีน้ำใจนักกีฬาเป็นคุณธรรมพื้นฐานที่สำคัญ ในตัวบุคคลและมีความจำเป็นในการอยู่ร่วมกันของมนุษย์ ได้แก่ การรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความสามัคคี ความมีวินัย ความอดทน ความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม ความมุ่งมั่นการอ่อนน้อมถ่อมตน และความมีมารยาท

2.2 ลักษณะของผู้มีน้ำใจนักกีฬา

มีบุคคลหลายท่านในแวดวงการศึกษาได้กล่าวถึงลักษณะของผู้มีน้ำใจนักกีฬาไว้มากมายดังต่อไปนี้

กองส่งเสริมพลศึกษาและสุขภาพ (ไพฑูรย์ กันสิงห์. 2541: 9; อ้างอิงจาก กองส่งเสริมพลศึกษาและสุขภาพ. 2522: 67-71) ได้กล่าวถึงลักษณะที่สำคัญของผู้มีน้ำใจนักกีฬาไว้ดังนี้

1. ลักษณะของนักกีฬาที่มีน้ำใจนักกีฬา

1.1 มีความโอบอ้อมอารี

1.2 ไม่เอาการแพ้ชนะมาเป็นอารมณ์มากจนทำให้ตนเองแสดงท่าที่ไม่เหมาะสม

ออกมาในลักษณะก้าวร้าวหรือการพาล เมื่อแพ้ก็แพ้อย่างสมศักดิ์ศรีแสดงความยินดีและเห็นใจซึ่งกันและกัน

1.3 มีความสำนึกในหน้าที่ เช่น การฝึกซ้อม การเข้าแข่งขัน

1.4 เป็นผู้ที่ยอมรับ

1.4.1 ในฝีมือของผู้ร่วมทีมในการแข่งขันที่มีการแข่งขันเป็นทีม

1.4.2 ในสภาพของความเป็นจริงที่ผู้อื่นมีความสามารถแทนตน

1.5 ต้องเข้าใจในกฎกติกาอย่างแท้จริงและเคารพในคำตัดสินของผู้ตัดสิน

- 1.6 เป็นผู้นำผู้ตามที่ดี
- 1.7 ไม่เป็นผู้มีอคติ
- 1.8 เป็นผู้ที่เสียสละ เปิดโอกาสให้นักกีฬาตัวสำรองเล่นบ้างเพื่อสร้างประสบการณ์

ให้แก่เขา

- 1.9 ให้เกียรติผู้อื่น
- 1.10 มีขันติ โสรจจะ คือมีความอดทนอดกลั้นและสงบเสงี่ยม
2. ลักษณะของผู้ที่มีน้ำใจนักกีฬา
 - 2.1 พึงปรบมือแสดงความยินดีต้อนรับผู้เข้าแข่งขันทุกฝ่าย
 - 2.2 ไม่เหยียดหยันผู้เข้าแข่งขัน
 - 2.3 ไม่บังคับ วรรณกวนผู้เข้าแข่งขันหรือเจ้าหน้าที่ และไม่ทำให้เกิดการแตกความสามัคคี

ระหว่างผู้แข่งขันด้วยกันหรือกับผู้ดู

- 2.4 พึงยอมรับคำตัดสินของเจ้าหน้าที่อย่างเด็ดขาด เคารพกฎข้อบังคับ และกติกาทั้งปวง
- 2.5 ไม่บังคับหรือเปล่งวาจาสนับสนุนผู้เล่นไปในทางที่ผิด
- 2.6 เป็นผู้รู้แพ้รู้ชนะ
- 2.7 เป็นผู้ที่ไม่เผลอและเชื่อฟังคำตัดสินของผู้ตัดสิน
- 2.8 ให้กำลังใจผู้เล่นทั้งสองฝ่าย แสดงความยินดีต่อผู้ชนะ และแสดงความเห็นใจต่อผู้แพ้

แพ้เมื่อจบการแข่งขัน

3. ลักษณะของบุคคลทั่วไปที่แสดงออกซึ่งการมีน้ำใจนักกีฬา
 - 3.1 เป็นผู้ที่มีความเสียสละไม่เห็นแก่ตัว ทำงานเพื่อส่วนรวม
 - 3.2 มีความเห็นใจซึ่งกันและกันในการทำงานต่าง ๆ
 - 3.3 เป็นผู้ที่มีใจกว้างยอมรับในความจริง
 - 3.4 เป็นผู้ที่ไม่มีความอคติ ควรมีความยุติธรรมเสมอ

เซอร์ฟ (วรศักดิ์ เพียรชอบ. 2540: 271; อ้างอิงจาก Walter Cert. n.d.) ได้กล่าวถึงลักษณะของผู้มีน้ำใจนักกีฬาไว้ดังนี้

1. เป็นผู้ที่มีความยุติธรรม
2. ยึดมั่นกฎระเบียบ ข้อบังคับ และข้อตกลงต่าง ๆ อย่างสมรักรใจ
3. ให้สิทธิกับฝ่ายตรงข้าม
4. เห็นอกเห็นใจคนที่อ่อนแอกว่า
5. ยอมรับความสามารถของตนเองและผู้อื่น
6. มีความอดทน อดกลั้น
7. มีความร่วมมือ

วรศักดิ์ เพียรชอบ (2523: 20 –21) กล่าวว่าการเล่นกีฬานั้นนอกจากจะเล่นเพื่อจุดประสงค์ในการแข่งขันและเพื่อความสนุกสนานแล้วนั้น บุคคลผู้มีน้ำใจนักกีฬานั้นควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

ก. เมื่อเป็นผู้เล่น

1. เล่นด้วยน้ำใจที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความรักความสามัคคี
2. ยินดีปฏิบัติตามกฎและระเบียบข้อบังคับของการเล่น
3. ไม่เอาไรต์เอาเปรียบคู่แข่ง
4. เล่นกีฬาเต็มกำลังความสามารถ
5. รู้จักถ้อยทีถ้อยอาศัยซึ่งกันและกัน
6. เล่นด้วยความสุภาพเรียบร้อย
7. ไม่เยอหยิ่งจองหองหรือโอ้อวดตน
8. รู้จักควบคุมอารมณ์ อดกลั้นและยับยั้งชั่งใจ

ข. เมื่อเป็นผู้ดู

1. ปรบมือให้เกียรติแก่ผู้ตัดสินและผู้เล่นทั้งสองฝ่ายเมื่อลงสนามเริ่มเล่นและเมื่อเล่นจบเกมแล้ว
2. ปรบมือแสดงความชื่นชมในฝีมือหรือความสามารถของผู้เล่นทั้งสองฝ่ายในระหว่างเล่น
3. ยอมรับในคำตัดสินและเจ้าหน้าที่ควบคุมเกมการเล่นด้วยดี
4. ปฏิบัติตามกฎระเบียบข้อบังคับของสนามโดยเคร่งครัด
5. ชมกีฬาในแง่ของชั้นเชิงและความสามารถในการเล่นกีฬาอย่างแท้จริง
6. ไม่ให้ ยั่วยุผู้เล่น เจ้าหน้าที่ หรือผู้เล่นทั้งของฝ่ายตนเองและฝ่ายตรงข้าม
7. เปล่งเสียงสนับสนุน ให้กำลังใจผู้เล่นด้วยวาจาสุภาพ
8. เมื่อฝ่ายเดียวกันเป็น ผู้ชนะก็ไม่แสดงความดีใจนอกนอกหน้า เกินไปและไม่ดูถูกหรือเหยียดหยามผู้แพ้
9. เมื่อฝ่ายเดียวกันเป็นผู้แพ้ก็ไม่แสดงอาการออกนอกหน้าเกินไปและไม่อาฆาตผู้ชนะ
10. มีใจเป็นธรรม ชมกีฬาโดยยึดมั่นในอุดมคติของการกีฬา เพื่อสุขภาพ กีฬาเพื่อมิตรภาพและกีฬาเพื่อความสนุกสนานอย่างแท้จริง
11. มีจิตใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และเป็นมิตรกับเพื่อนผู้ชมกีฬาด้วยกัน
12. ยอมรับในผลของการเล่นและในความสามารถของผู้เล่นทั้งของฝ่ายตนเองและฝ่ายตรงข้าม

จรรยา แก่นวงษ์คำ (2527: 26) กล่าวถึงลักษณะของผู้มีน้ำใจนักกีฬาว่าเป็นบุคคลที่มีลักษณะดังต่อไปนี้

1. รู้จักการเล่นอย่างยุติธรรม
2. รู้จักการเสียสละ
3. มีความเคารพในคู่แข่ง
4. เคารพและปฏิบัติตามกฎกติกาต่าง ๆ อย่างเคร่งครัด
5. ไม่เอาเปรียบคู่แข่ง

ฟอง เกิดแก้ว (2527: 115 – 116) ได้สรุปแนวความคิดความมีน้ำใจนักกีฬาของครูเทพไว้ ดังนี้

1. เป็นผู้มีจิตใจกล้า มีความชำนาญในเทคนิคและชั้นเชิงในการแข่งขันกีฬา หากมีโอกาสชนะคู่แข่งนั้นก็ไม่ว่าโอกาสอันนั้น และเมื่อถึงคราวแพ้หรือมีความสามารถด้อยกว่าก็ทำการแข่งขันอย่างสุดฝีมือไม่ท้อถอย

2. เป็นผู้มีร่างกายแข็งแรงเป็นพิเศษ กล้ามเนื้อเจริญเติบโตทุกสัดส่วน มีความอดทนต่อความเหน็ดเหนื่อยเป็นอย่างดี และทั้งมีความคล่องแคล่วว่องไวในทุกสถานการณ์

3. เป็นผู้มีจิตใจอันหนักแน่น รู้จักผ่อนหนักผ่อนเบา เป็นผู้รู้จักแพ้ รู้จักชนะ รู้จักอภัย เป็นที่ไว้วางใจได้ไม่ว่าผู้ที่เป็นมิตรหรือศัตรู

4. เป็นผู้ไม่เอาเปรียบในชั้นเชิงอันมีใช้สอยของนักกีฬา ทำการแข่งขันกันอย่างยุติธรรม

ไม่ชอบการเล่นที่เอาดีเอาเด่นแต่ผู้เดียว

5. เป็นผู้ยึดหลักความสามัคคี ร่วมแรง ร่วมใจกัน ไม่ว่าในการประกอบกิจการงานหรือในการเล่นก็ตาม

บุญสม มาร์ติน (2528: 1-2) กล่าวว่านักพลศึกษาที่ดีนั้นต้องเป็นมีคุณสมบัติของนักกีฬาที่ดี กล่าวคือต้องเป็นบุคคลที่มีน้ำใจนักกีฬา ต้องเล่นกีฬาด้วยจิตใจที่สะอาด ซึ่งลักษณะของผู้น้ำใจนักกีฬานั้นมีลักษณะดังต่อไปนี้

1. ใจสะอาด
2. ใจกว้าง
3. ใจจริง
4. ใจเย็น
5. ใจสนุก

บรรจบ สุพรรณพิทักษ์ (2529: 61) กล่าวว่าจิตใจของนักกีฬาที่แท้จริงนั้นควรประกอบไปด้วยสิ่งต่าง ๆ ดังนี้

1. เล่นสุดความสามารถและยุติธรรม
2. เล่นเพื่อความสนุกสนานและเพื่อความสำเร็จของทีม
3. เล่นด้วยการใช้สมองและเล่นตามแบบฉบับของนักกีฬา
4. ยอมรับเจ้าหน้าที่และการตัดสินของกรรมการ
5. ปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีทั้งในและนอกสนามแข่งขัน
6. ทำตัวให้เป็นที่เลื่อมใสแก่บุคคลทุกคน
7. ซื่อสัตย์ต่อกฎระเบียบของการเล่นนั้น ๆ
8. มีความสุภาพอ่อนน้อมต่อคู่แข่งชั้น กรรมการ เจ้าหน้าที่
9. ให้เกียรติคู่แข่งชั้นด้วยความจริงใจเมื่อเขาชนะ

10. สงบเสียงลมที่สุตเมื่อได้รับชัยชนะ
11. งดการกระทำที่ไม่สุภาพให้กับทีมชนะหรือตำหนิการตัดสินของกรรมการเมื่อ

ตนเองแพ้

12. จะต้องไม่โกง พนัน หลีกเลี่ยงการแข่งขัน ประทุษร้ายต่อร่างกาย
ไพวัลย์ ตันลาพูน (2530: 49 - 57) ได้กล่าวถึงผู้ที่มีน้ำใจนักกีฬาไว้ดังนี้

1. เป็นผู้ที่มีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ โอบอ้อมอารีย์
2. เป็นผู้ที่มีสุภาพ อ่อนโยน อ่อนน้อม
3. เป็นผู้ที่มีใจกว้างขวาง
4. เป็นผู้ที่ไม่กลัวภัย อดทน
5. เป็นผู้ที่มีเหตุผล เชื้อ ฟัง
6. เป็นผู้ที่รักษาความยุติธรรม

นอกจากนี้ยังมีข้อปฏิบัติของผู้เล่นกีฬาที่ควรปฏิบัติมีดังต่อไปนี้

1. เล่นกีฬาตามกฎระเบียบและกติกาของการแข่งขัน
2. รู้จักให้อภัยซึ่งกันและกัน
3. เคารพการตัดสินของกรรมการ ไม่แสดงกิริยามารยาทที่ไม่ดีงาม
4. มีความสามัคคี กล้าหาญ อดทน
5. ให้เกียรติคู่ต่อสู้ หรือฝ่ายตรงข้าม ไม่เอาเปรียบด้วยวิธีใด ๆ
6. เมื่อชนะก็ไม่แสดงออกนอกหน้า หรือเยาะเย้ยคู่ต่อสู้
7. เมื่อแพ้ก็ไม่เสียใจเกินกว่าเหตุ
8. เล่นกีฬาอย่างเต็มฝีมือ
9. เมื่อเกิดการกระทบกระทั่งในขณะแข่งขันก็ไม่ผูกใจเจ็บ

พระพงศ์ บุญศิริ (2536: 110) ได้กล่าวถึงความมีน้ำใจนักกีฬาว่าประกอบไปด้วยคำ 3 พยางค์
คือ รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย

1. การรู้แพ้ หมายถึง การรู้จักประมาณในความสามารถของตนว่า ไม่สามารถหัดเทียมคู่
ต่อสู้ทั้งในด้านบุคคลและทีม ทั้งนี้ต้องมาจากสภาพความพร้อม ทักษะ ความสามารถและ
สมรรถภาพทางจิตใจ เพราะการกีฬาจะตัดสินผลแพ้ชนะด้วยเวลา ระยะทาง ความสูง หรือคะแนน
ในเมื่อไม่สามารถเอาชนะได้ก็ยอมเป็นฝ่ายแพ้ โดยไม่พาลเกร อาฆาต แต่รู้สึกยินดีและยอมรับใน
ชัยชนะของฝ่ายตรงข้าม

2. การรู้ชนะ หมายถึง มีความสามารถเหนือคู่ต่อสู้ ซึ่งมาจากความพร้อมทั้งบุคคลและ
ทีม ความถี่ในการฝึกซ้อม เมื่อสามารถชนะได้ก็จะไม่เย้ยหยัน ดูถูก หรือเหยียดหยามฝ่ายแพ้ทั้งทาง
ร่างกายและวาจา มีการให้กำลังใจซึ่งกันและกันตามความเหมาะสม

3. การรู้จักัย หมายถึง การยอมรับคู่ต่อสู้ ในการแข่งขัน ถ้าขาดคู่แข่งและกรรมการผู้ตัดสิน การแข่งขันกีฬาจะไม่เกิดขึ้น ดังนั้นจึงต้องช่วยกันประนีประนอม ให้มีองค์กรทั้งสามอยู่ครบสมบูรณ์ คือ ทีมที่จะแข่งขัน และกรรมการผู้ตัดสิน ความพลั่งพลาดต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในระหว่างการแข่งขันย่อมเกิดขึ้นได้ และอยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการผู้ตัดสิน ผู้เล่นหรือผู้แข่งขัน ผู้เล่นหรือผู้แข่งขันจึงควรรู้จักให้อภัยซึ่งกันและกันตามหลักพื้นฐานของการอยู่ร่วมกันของมนุษย์ ดังนั้นความมีน้ำใจนักกีฬาจึงเป็นคุณธรรมหรือคุณสมบัติของนักกีฬาทุกคนดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้มีจิตใจกล้าหาญ ชำนาญในการเล่น หากมีโอกาสชนะคู่แข่งก็ไม่ปล่อยโอกาส ถ้าฝีมืออ่อนด้อยกว่าก็พยายามสู้สุดฝีมือ ไม่ท้อถอย

2. เป็นผู้มีร่างกายแข็งแรงสมรรถภาพทางกายและจิตใจ

3. เป็นผู้มีจิตใจหนักแน่น รู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย เป็นที่ไว้วางใจของบุคคลทั่วไป

4. เป็นผู้ไม่เอาเปรียบคู่แข่ง เล่นด้วยความยุติธรรม ไม่เอาเด่นเพียงคนเดียว

5. เป็นผู้ยึดหลักความสามัคคี ทั้งในด้านการงานและการกีฬา

มงคล พรหมสาขา ณ สกลนคร กล่าวถึงหลักสำคัญแห่งความเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา

(Code of Sportsmanship) ไว้ดังนี้

1. ปฏิบัติตามกฎ กติกา ของการเล่น

2. ซื่อสัตย์สุจริตต่อคู่แข่ง ตลอดจนเพื่อนฝูง

3. เป็นผู้รู้จักข่มใจ รักษาสติ ไม่แสดงอาการโมโหโทโส

4. เป็นผู้รักษาสุขภาพให้ดียอยู่เสมอ

5. หากปราชัยก็ทำใจให้หนักแน่น

6. หากมีชัยก็ไม่แสดงความภูมิใจจนออกนอกหน้า

7. เป็นผู้ทำตนได้ผุดผ่องทั้งกาย วาจา ใจ อยู่เสมอเล่นกีฬาด้วยชั้นเชิงกีฬา

ประโยค สุทธิสง่า (2538: 18) ได้กล่าวถึงลักษณะของความมีน้ำใจนักกีฬาในเกมฟุตบอลว่าควรประกอบด้วยลักษณะดังต่อไปนี้

1. ต้องยอมรับในการตัดสินของผู้ตัดสิน

2. ต้องไม่ต่อว่าเยาะเย้ยคู่แข่ง ผู้ตัดสิน

3. ต้องรักษาอารมณ์ให้คงที่อยู่เสมอ

4. ต้องชนะทั้งเกมและใจ

5. ต้องแสดงความเป็นผู้มีมารยาทของผู้เล่นที่ดีแก่คู่แข่งทุกคน

6. ต้องไม่ก่อกวนเมื่อถูกยิงโทษ ณ จุดเตะโทษ

7. ต้องเล่นอยู่ในกรอบและระเบียบของกติกาอยู่เสมอ

8. นึกถึงกติกาอยู่เสมอ จงอย่าทำผู้อื่นก่อนเดี๋ยวเขาจะทำเราบ้าง

9. ชนะหรือแพ้ต้องยอมรับเมื่อสิ้นสุดการแข่งขัน

ไพฑูรย์ กันสิงห์ (2541: 11-12) ได้สรุปลักษณะของความมีน้ำใจนักกีฬา ควรประกอบด้วย ลักษณะที่สำคัญดังนี้

1. การรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย
2. การเคารพและปฏิบัติตามกฎกติกา
3. มีความซื่อสัตย์
4. มีความยุติธรรม
5. มีความสามัคคี
6. มีความรับผิดชอบ
7. มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
8. ยอมรับความสามารถของตนเองและผู้อื่น

สุปราณี ขวัญบุญจันทร์ (2541: 104 –105) กล่าวถึงลักษณะของผู้ที่มีน้ำใจนักกีฬาไว้ดังนี้

1. เล่นกีฬาด้วยความยุติธรรม และสุดความสามารถ
2. เล่นกีฬาเพื่อความสนุกสนาน และเพื่อความสำเร็จของทีม
3. เล่นกีฬาโดยใช้สมอง และเล่นตามแบบฉบับของนักกีฬา
4. ยอมรับเจ้าหน้าที่ และการตัดสินใจของคณะกรรมการ
5. ปฏิบัติตนเป็นตัวอย่างที่ดีทั้งในและนอกสนามแข่งขัน
6. ทำตัวให้เป็นที่เลื่อมใสแก่บุคคลทุกคน
7. ซื่อสัตย์ต่อกฎระเบียบของการเล่นกีฬา
8. มีความสุภาพอ่อนน้อมต่อคู่แข่งชั้น กรรมการ และเจ้าหน้าที่
9. ให้เกียรติคู่แข่งด้วยความจริงใจ เมื่อได้รับชัยชนะ
10. สงบเสถียรในชัยชนะที่ได้รับ
11. งดการกระทำที่ก้าวร้าวไม่สุภาพต่อทีมหรือเจ้าหน้าที่แข่งขัน เมื่อประสบความสำเร็จ

ฝ่ายแพ้

12. ไม่คดโกง หลีกเลี่ยงการแข่งขัน หรือประทุษร้ายฝ่ายตรงข้าม

นอกจากนั้นน้ำใจนักกีฬาจะสอนคนให้เป็นคนที่ยุติธรรม ร่มมือร่วมใจกัน รู้จักเคารพต่อกฎเกณฑ์ ระเบียบ เช่น ฟัง ผู้ฝึกสอนและผู้ตัดสิน รู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย สอนให้รู้จักทำงานประสานกันเป็นกลุ่ม รักความยุติธรรม ซื่อสัตย์ เสียสละไม่เป็นคนเห็นแก่ตัว สอนให้เป็นคนตัดสินใจได้ถูกต้อง และน้ำใจนักกีฬายังประกอบด้วยหลักสำคัญ 6 ประการดังต่อไปนี้

1. เป็นผู้ที่มีความเชื่อฟังผู้ฝึกสอน ปฏิบัติตามกติกา ระเบียบ มารยาท และยอมรับในคำตัดสินของกรรมการตัดสิน ทำตนให้เหมาะสมกับสังคม และศีลธรรม
2. เป็นผู้มีใจกว้างขวาง ให้เกียรติคู่แข่ง รู้จักการให้อภัย รักใคร่ดูญาติพี่น้อง มีความสามัคคี ตรงไปตรงมา กล้าเผชิญกับความจริง

3. เป็นผู้ที่สนใจโอบอ้อมอารีเผื่อแผ่ รู้จักบังคับยับยั้งใจ ไม่เยาะเย้ยผู้อื่น เสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม เคารพและให้เกียรติแก่ผู้อื่น

4. เป็นผู้ที่สุภาพอ่อนโยน เล่นกีฬาตามกฎเกณฑ์ ระเบียบ ข้องบังคับ ไม่แก่งัดคู่แข่งกัน วางตัวให้เหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ ไม่สำคัญตนผิด ไม่โอ้อวดในสิ่งที่ตนประสบความสำเร็จ

5. เป็นผู้ที่มีความกล้าหาญ อดทน ถือว่าการแพ้หรือชนะเป็นเรื่องธรรมดา มีความวิริยะอุตสาหะ ขยันหมั่นเพียรในการฝึกซ้อม และเวลาแข่งขันควรเล่นเต็มความสามารถ

6. เป็นผู้รักความยุติธรรม เล่นดีที่สุดในเกมการแข่งขัน ไม่แก่งัดคู่แข่งกัน ช่วยเหลือเมื่อผู้อื่นได้รับบาดเจ็บจากการแข่งขัน มีความเที่ยงธรรม มีคุณธรรมประจำใจ พึงความคิดเห็นของผู้อื่น เป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี

กลิ่นประทุม แสงสุระ (2550) กล่าวถึงลักษณะของผู้มีน้ำใจนักกีฬาไว้ดังนี้

1. ความยุติธรรม
2. ความมีวินัย
3. ความมุ่งมั่น
4. ความรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย
5. ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
6. ความสามัคคี
7. ความอดทนอดกลั้น
8. ความอ่อนน้อมถ่อมตน
9. ความมีมารยาท
10. ความซื่อสัตย์

2.3 แนวคิดการปลูกฝังน้ำใจนักกีฬา

กอง วิสุทธารมณ (2523: 7) กล่าวว่า การปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาสามารถทำได้ดังต่อไปนี้

1. ให้นักเรียนเล่นกีฬาเป็นประจำสม่ำเสมอ
2. ครูหรือผู้ฝึกกีฬาอบรมสั่งสอนสิ่งที่ดีที่ถูกต้อง
3. ครูหรือผู้ฝึกกีฬาทำตัวอย่างที่ดีให้เด็กเห็น
4. ครูหรือผู้ฝึกกีฬาไม่ยุยงให้เด็กเล่นผิดกติกา
5. ครูหรือผู้ฝึกกีฬาไม่ยุยงให้เด็กเล่นกีฬาเพื่อเอาแต่ชนะอย่างเดียว
6. ครูหรือผู้ฝึกกีฬาเล่นกีฬาถูกต้องตามกติกา

จรวยพร ธรณินทร์ (2538: 25-26) กล่าวว่า การดำเนินการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาแก่เด็กนั้น ควรปฏิบัติดังต่อไปนี้

1. ควรปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาจากชั่วโมงพลศึกษา และการเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ เมื่อมีโอกาสหรือจังหวะที่เหมาะสม

2. ควรปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาให้กับเด็กทุกคน ไม่เลือกเฉพาะบางคน แต่ควรเป็นไปอย่างถ่วงน้ำหนัก
3. กีฬาที่จะช่วยปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาได้ดีที่สุด คือ กีฬาประเภททีม เนื่องจากเป็นการฝึกการทำงานและรับผิดชอบร่วมกัน
4. กีฬาประเภทศิลปะการต่อสู้มักจะมีปรัชญาชีวิตแฝงไว้ด้วย เช่น มวยไทย กระบี่ กระบอง จะเห็นความสุข อ่อนน้อม การเคารพครูอาจารย์ การฝึกให้พลังจิตอ่อนโยน และการนำเอาวิชาการต่อสู้ไปใช้ในทางที่ดีงาม จึงสามารถฝึกความมีน้ำใจนักกีฬาได้อย่างลึกซึ้งถึงจิตใจ
5. การฝึกน้ำใจนักกีฬาควรปลูกฝังทุกครั้งที่มีการฝึกกีฬา และฝึกได้ทุกวัน ทุกเวลา และทุกสถานที่ ไม่เฉพาะแต่ในสนามกีฬาเท่านั้น
6. ครู อาจารย์และพ่อแม่ผู้ปกครอง มีส่วนช่วยปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาให้เด็กได้ เพราะในชีวิตจริงเด็กจะต้องเรียนรู้ความมีน้ำใจนักกีฬาจากผู้ใกล้ชิดและผู้ใหญ่ ไม่ใช่แต่เฉพาะในชั่วโมงพลศึกษา ซึ่งมีเพียง 1 – 2 ครั้งเท่านั้น
7. การให้เด็กได้มีโอกาสเข้าร่วมแข่งขันกีฬาย่อย ๆ เป็นหนทางหนึ่งที่จะสอนความมีน้ำใจนักกีฬาให้กับเด็กได้ ทั้งนี้ครูและผู้ฝึกประจำทีม จะต้องเป็นแบบอย่างที่ดี ให้เล่นกีฬาเพื่อความมีน้ำใจนักกีฬา และมีมิตรภาพ มากกว่ามุ่งเพียงเพื่อชัยชนะหรือเหรียญทองอย่างเอาเป็นเอาตายจนปราศจากคุณธรรม
8. ควรปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาให้กับเด็กตั้งแต่เยาว์ เพื่อนำไปใช้ในการดำรงชีวิตในสังคมไทยปัจจุบันได้อย่างราบรื่น
9. เด็กที่มีน้ำใจนักกีฬามักจะเป็นคนยิ้มง่าย สนิทสนมคุ้นเคยกับผู้อื่นได้ดี มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี
10. เด็กควรได้รับการฝึกฝนความมีน้ำใจนักกีฬาทั้งจากประสบการณ์ ตรง และโดยทางอ้อม หรือเลียนแบบจากตัวอย่างที่ดีในสังคม

3. พัฒนาการเด็ก

ทวีรัสมิ์ ษนาคม (2525: 49) กล่าวว่า การเรียนรู้ทางสังคม ครอบคลุม โรงเรียน กลุ่มประเภทอื่น ๆ สังคมและวัฒนธรรมมีอิทธิพลต่อพัฒนาการของเด็กหลายวิถีทาง นักจิตวิทยาพัฒนาการทางสังคม เชื่อว่า การถ่ายทอดลักษณะทางสังคมจากคนรุ่นหนึ่งไปยังอีกรุ่นหนึ่งนี้ทำได้โดยผ่านตัวแทนของกลุ่ม ตัวอย่าง เช่น บิดาหรือมารดาจะถ่ายทอดให้บุตร ครูถ่ายทอดให้นักเรียน พี่ให้น้อง เพื่อนให้เพื่อน เป็นต้น การถ่ายทอดทางสังคมนี้ส่วนมากเกิดจากการเรียนรู้ และการเลียนแบบ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กอาจจะตั้งใจสอนเด็กให้รู้จักมารยาทและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ทางสังคม ทำให้เด็กเกิดการเรียนรู้ การปฏิบัติตามขึ้น แต่มีบางครั้งที่ไม่มีการตั้งใจสอน แต่เด็กก็เรียนรู้เองโดยไม่ได้ตั้งใจ หรืออาจจะเลียนแบบจากบุคคลที่ใกล้ชิดสนิทสนม หรือห่างไกล โดยที่ตัวผู้ถูกเลียนแบบไม่ทราบเรื่องเลยก็ได้

การเลียนแบบ เป็นวิธีการเรียนรู้ทางสังคมที่สำคัญที่สุดวิธีหนึ่งซึ่งสามารถจะใช้อธิบาย การถ่ายทอดทางวัฒนธรรม และการกระทำต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี เช่น การปลูกฝังค่านิยมทางสังคม การมีความอยาก ความต้องการต่าง ๆ ทางสังคม และการก่อตั้งลักษณะทางบุคลิกภาพต่าง ๆ ตลอดจนจนถึงการมีความรู้สึกผิดชอบชั่วดีและการบังคับตนเอง

วัยก่อนรุ่น

เด็กวัยก่อนรุ่นอายุระหว่าง ๑๐-๑๒ ปี วัยนี้เหลื่อมกับวัยเด็กตอนปลาย ในระหว่างนี้ถ้าเด็ก คนใดมีกระแสนิยมเจริญเติบโตเร็ว ก็เข้าสู่วัยรุ่นหนุ่มสาวเร็ว เด็กส่วนใหญ่ยังคงสูงขึ้นและน้ำหนัก เพิ่มขึ้นอย่างสม่ำเสมอ มีความเปลี่ยนแปลงทางกายบ้าง ภายในร่างกายมีการเปลี่ยนแปลงของต่อม โครมกระดูก ส่วนสัดทางกาย ซึ่งยังไม่ปรากฏชัดเจนนัก เด็ก แต่ละคนเข้าสู่วัยแตกเนื้อหนุ่มสาวไม่พร้อมกัน บางคน

พัฒนาการทางปัญญา

เชาวน์ปัญญาของเด็ก วัยก่อนรุ่น เห็นได้จากความสามารถ ในการใช้เหตุผล เข้าใจ ความหมายของคำพูดได้ถูกต้อง และสามารถให้คำจำกัดความของคำที่เป็นนามธรรมได้ ในระหว่าง วัยก่อนรุ่นนี้เด็กสามารถมองเห็น ความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ ได้มากขึ้น ความจำพัฒนาขึ้น ความ สนใจในการเล่นทายปัญหาจะมีมากที่สุดใ่วัยนี้ผู้ใหญ่ควรส่งเสริม

การเปลี่ยนแปลงทางระบบความคิดมีมากขึ้นตามวัย ภายในขอบเขตของพันธุกรรมที่ ได้รับมา เชาวน์ปัญญาพัฒนาการจากการที่ได้ใช้สมองบ่อยๆ ดังนั้นในการวัดความสามารถของเด็ก ครูควรคำนึงถึงพื้นเดิมทางพันธุกรรมและประสบการณ์ที่ผ่านมาของเด็กด้วย การศึกษามีอิทธิพล ต่อความงอกงามทางปัญญา บทบาทของการศึกษาจะสำคัญขึ้นจากอายุ 12 ปีเป็นต้นไป

เด็กสมองช้าจะไม่ใคร่มีสมาธิในการทำงานที่ยากขึ้น ทำงานได้ผลน้อยกว่าเด็กปกติถ้าเด็ก มีความสามารถในทางใช้คำพูดที่เป็นนามธรรมสูง ก็จะทำให้เห็นได้ว่าเป็นเด็กฉลาด สามารถปรับตัวให้ เข้ากับสถานการณ์ใหม่ๆ ได้ มีความคิดสร้างสรรค์ รู้จักคิดเอง รักการอ่าน มีอารมณ์มั่นคง ฯลฯ คุณสมบัติเหล่านี้จะแสดงออกให้เห็นตั้งแต่วัยต้นๆ มีความสามารถสูงในการพิจารณาตัดสินใจด้วย ตนเองและสามารถแก้ปัญหาในชีวิตประจำวันได้ เด็กวัยก่อนรุ่นที่ฉลาดมีอิสระที่จะวางโครงการ ศึกษาของตนเอง วางความมุ่งหมายของกิจกรรมและแก้ปัญหาด้วยตนเอง ควรจัดเด็กฉลาดเข้าชั้น พิเศษ เพื่อส่งเสริมความสามารถพิเศษที่เขาได้อยู่

มีคุณลักษณะหลายประการที่ควรปลูกฝังให้มีขึ้นในเด็กวัยก่อนรุ่น ได้แก่การให้ความ ร่วมมือ รู้จักรับผิดชอบ กล้า เมตตา ยุติธรรม ไวต่อความรู้สึกของผู้อื่น ซาบซึ้งในความงาม และมีความคิดสร้างสรรค์

จิรกรรม ศิริประเสริฐ (2543: 23) ได้กล่าวถึงพัฒนาการของเด็กวัยประถมศึกษา ไว้ดังนี้ เด็กในวัยประถมศึกษาโดยทั่วไปมีอายุระหว่าง 6-12 ปี เป็นวัยที่สนุกสนาน มีความกระตือรือร้น ความมั่นใจ และความรับผิดชอบ มีการพัฒนาการที่สำคัญ ๆ และมีความพร้อมมากขึ้น สามารถ ผจญกับสถานการณ์ใหม่ๆ ต้องการเรียนรู้เกี่ยวกับตนเองและเริ่มสนใจสิ่งต่างๆ รอบตัวกว้างมากขึ้น

พัฒนาการทางด้านสังคมและอารมณ์

ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 เด็กจะลดการแสดงออกทางอารมณ์ที่โผงผางมาเป็นการรู้จักใช้เหตุผลมากขึ้น การควบคุมทางอารมณ์ดีขึ้นทั้งด้านส่วนตัวและในสถานการณ์ที่เป็นกลุ่ม ระมัดระวังตนเองไม่ทำให้ผู้อื่นกระทบกระเทือนจิตใจ เด็กหญิงและเด็กชายเริ่มมีความสนใจแตกต่างกัน บางครั้ง ความคิดเห็นอาจจะไม่ตรงกันถึงขนาดโต้เถียงกันอย่างรุนแรง มีการแข่งขันกันในระหว่างเพศทั้งทางการเรียนและกีฬา ถึงแม้ว่าทั้งสองเพศจะทำกิจกรรมร่วมกันในชั้นเรียน แต่ก็ปรากฏว่ามีการแยกกลุ่มเป็นกลุ่มของเด็กชายและกลุ่มของเด็กหญิง กลุ่ม (Gang) เป็นสิ่งสำคัญยิ่งสำหรับเด็กในวัยนี้ เด็กจะเข้าเป็นสมาชิกของกลุ่มหนึ่งกลุ่มใดโดยเฉพาะ จะยอมรับข้อตกลงและกติกาของกลุ่มได้เป็นอย่างดีด้วยความซื่อสัตย์ มีการตั้งกฎเกณฑ์ขึ้นมากันเองภายในกลุ่ม ความต้องการที่จะร่วมกิจกรรมกับเพื่อนๆ มีมากมายจนเป็นลักษณะเด่นของวัย ดึงดูดนปลาย (จันทมาศ ชื่นบุญ ; และคนอื่นๆ. 2515: 108) เพื่อนในกลุ่มจะมีอิทธิพลต่อเด็กมาก เด็กต้องการเด่นในหมู่ เพื่อนฝูง จึงมักทำตามเพื่อนมากกว่าทำตามครูหรือบิดามารดา การเป็นผู้นำและการมีความสามารถทางกีฬาสูง คุณสมบัติเหล่านี้จะทำให้เด็กถูกเลือกเป็นหัวหน้ากลุ่ม เด็กเรียนรู้ว่าการแสดงออกในลักษณะใดจึงจะเป็นที่ยอมรับของสังคม แต่เด็กในวัยนี้จะแสดงความโกรธมากกว่าวัยเด็กตอนต้น เพราะเด็กต้องการอิสระมากขึ้น เมื่อโกรธแล้วเด็กจะแสดงพฤติกรรมก้าวร้าว ทะเลาะ หาเรื่องไม่พูดด้วย ความโกรธมักจะเกิดจากการถูกขัดใจจากบิดามารดา ครู หรือเพื่อน ซึ่งบุคคลเหล่านั้นจะแสดงออกทางอารมณ์ประจานให้อาย ขัดคอ หรือดูถูก เป็นต้น

ความกลัวของเด็กในวัยนี้จะน้อยลง เพราะเด็กมีเหตุผลและรู้ข้อเท็จจริงมากขึ้น แต่จะมีความกลัวชนิดใหม่ (Imaginary Fear) เกิดขึ้น เช่น กลัวทำเป็น กลัวว่าตนจะแตกต่างจากคนอื่น หรือเรียกอีกนัยหนึ่งได้ว่า “ความวิตกกังวล” ความอยากรู้อยากเห็นจะน้อยกว่าวัยที่ผ่านมา อาจจะเป็นเพราะว่าเด็กได้รู้ได้เห็นแล้วก็เห็นแล้วก็เป็นได้ เด็กวัยนี้ไม่ชอบการแข่งขัน ไม่ชอบการเปรียบเทียบ แต่ต้องการทำตัวให้เข้ากับคนอื่นได้ ต้องการให้ได้รับการยอมรับในสิ่งที่ได้ทำไปแล้ว ต้องการคำชมเชยและการยกย่อง เพราะเป็นการทำให้เกิดความรู้สึกอบอุ่นและมั่นคง เนื่องจากเด็กวัยระหว่าง 10-13 ปี มีระดับวุฒิภาวะที่ไม่เท่ากัน มีอัตราการเจริญเติบโตแตกต่างกัน เด็กหญิงจะโตเร็วกว่าเด็กชาย ประมาณ 1-2 ปี จึงเป็นสาเหตุให้เด็กมีอารมณ์แปรปรวนได้ง่าย เด็กจะมีความวิตกกังวล มีความขัดแย้งในใจระหว่างการเติบโตเป็นผู้ใหญ่ แต่ยังไม่กล้าทิ้งวัยเด็ก การเปลี่ยนแปลงของรูปร่าง โดยเฉพาะในเด็กที่เจริญเติบโตมากกว่าเด็กอื่นในวัยเดียวกัน จะทำให้มีปัญหาทางอารมณ์มาก เด็กจะเริ่มสนใจความแตกต่างในเรื่องเพศ

เด็กในวัยนี้จะเจริญเติบโตและพัฒนาการไปในทุก ๆ ด้าน มีความตั้งใจสูงขึ้น ความสนใจในการฝึกหัดจะเพิ่มขึ้น เด็กสนใจที่จะเล่นกีฬาเก่งๆ เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของเพื่อนฝูง สนใจกีฬาที่เล่นเป็นทีม เกม หรือการเล่นที่มีกฎกติกามากขึ้น รู้จักที่จะใช้เทคนิคในการเล่นมากขึ้น ต้องการที่จะคิดค้นเกมการเล่นขึ้นมาเอง มีความรับผิดชอบในการเรียน การตัดสินใจ การตั้งเป้าหมาย การปฏิบัติตามนั้นอย่างอิสระ อีกทั้งยังสนใจการทำงานเป็นกลุ่ม จะทำงานหนักในการทำงานเป็นกลุ่ม

เล็ก ๆ หรือในกิจกรรมที่กลุ่มตั้งขึ้น องค์ประกอบทางวัฒนธรรมมีบทบาทอย่างยิ่งต่อความสนใจและความสำเร็จในการกีฬาของเด็ก ในบางสังคมหรือบางศาสนาเด็กหญิงและเด็กชายจะถูกแยกออกจากกันในการเล่น การจัดการเรียนการสอนในเรื่องของทักษะ การให้ความรู้ และเทคนิคต่าง ๆ ควรจัดให้เหมือนกันทั้งสองเพศ อาจจะมีการแบ่งกลุ่มแข่งขันระหว่างกลุ่มเด็กชายและกลุ่มเด็กหญิง ครูจะต้องระวังในเรื่องการเล่นที่รุนแรงและการปะทะ ระวังอย่าให้เด็กชายที่แข็งแรงหรือมีความก้าวร้าวมากกว่าเป็นผู้เล่นแต่ฝ่ายเดียว ทำให้เด็กหญิงไม่ได้เล่นเต็มที่ เด็กหญิงจะแสดงความสนใจในเกมกีฬาที่หนักทุกชนิดเหมือนกับเด็กชายแต่ครูควรให้คำปรึกษาและแนะนำดูแลอย่างใกล้ชิด เด็กหญิงส่วนมากเข้าร่วมในการแข่งขันกีฬาภายใต้การแข่งขันกีฬาระหว่างโรงเรียน หรือเป็นสมาชิกสโมสรกีฬา ในระยะต่อมาเด็กหญิงจะมีความสนใจในความเป็นเพศหญิงของตนเองมากขึ้น มีแนวโน้มว่าเด็กหญิงจะเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาน้อยลง แต่จะหันไปสนใจเกี่ยวกับรูปร่างและกิจกรรมการเต้นรำเพื่อเข้าสังคมแทน

4. เขตพื้นที่การศึกษา

กรุงเทพมหานครแบ่งออกเป็น 3 เขตพื้นที่การศึกษา ได้แก่

เขต 1 - เขตพระนคร เขตสาทร เขตบางนา เขตวัฒนา เขตราชเทวี เขตคลองเตย เขตบางคอแหลม เขตบางซื่อ เขตดินแดง เขตพญาไท เขตสัมพันธวงศ์ เขตบางรัก เขตดุสิต เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย เขตยานนาวา เขตพระโขนง และเขตปทุมวัน

เขต 2 - เขตประเวศ เขตสวนหลวง เขตจตุจักร เขตดอนเมือง เขตหนองจอก เขตบางเขน เขตหลักสี่ เขตสายไหม เขตคันนายาว เขตสะพานสูง เขตวังทองหลาง เขตคลองสามวา เขตลาดพร้าว เขตห้วยขวาง เขตบึงกุ่ม เขตลาดกระบัง เขตมีนบุรี และเขตบางกะปิ

เขต 3 - เขตธนบุรี เขตบางบอน เขตทุ่งครุ เขตทวีวัฒนา เขตจอมทอง เขตบางกอกใหญ่ เขตคลองสาน เขตตลิ่งชัน เขตบางแค เขตบางกอกน้อย เขตบางขุนเทียน เขตภาษีเจริญ เขตหนองแขม เขตราชพฤกษ์บูรณะ และเขตบางพลัด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในต่างประเทศ

แมสเซนเกล (ฉัตรชัย เฉลิมอิสระชัย. 2525: 18-19; อ้างอิงจาก Massengale. 1969) ได้ทำการทดลองเพื่อชี้ให้เห็นระดับความแตกต่างของน้ำใจนักกีฬานักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีการปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาอย่างเป็นทางการ และมีระเบียบกับการปลูกฝังอย่างไม่เป็นทางการและไม่มีระเบียบ โดยให้ครูพลศึกษา 2 คน เป็นผู้ให้การปลูกฝังนักเรียนเกรด 7 และ 9 ในแต่ละชั้นจะได้รับการสอนโดยครูพลศึกษา คนเดียวกัน แต่ละชั้นจะมีกลุ่มควบคุมชั้นละ 1 กลุ่ม กลุ่มทดลองจะได้รับการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาก่อนการเรียน กิจกรรมพลศึกษาทุกครั้งในตอนต้นชั่วโมงครั้งละ 10 นาที เป็นเวลา 6 วันติดต่อกัน ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการปลูกฝังในเรื่องเกี่ยวกับสุขภาพส่วน

บุคคล หลังจากครบ 6 สัปดาห์แล้วนำเด็กมาทดสอบเอสพีอาร์ (SPR: Sportsmanship Preference Record) ของ Mc-Afee และประเมินค่าเพื่อนในกลุ่มจากแบบประเมินค่าที่ผู้ทดสอบสร้างขึ้น ผลวิจัยพบว่า ไม่มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ฮอร์รอกส์ (สไตล ยาทองไซ. 2540: 19-20; อ้างอิงจาก Horrocks. 1978: 344-358) ได้ศึกษาเรื่องการส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬาและการมีเหตุผลเชิงจริยธรรมในระหว่างที่เรียนและแข่งขันกีฬาในโรงเรียน โดยอาศัยแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนา เหตุผลเชิงจริยธรรม 6 ชั้น ของโคลเบอร์ก (Kohlberg) เป็นพื้นฐาน ได้ทำการศึกษาดังนี้

1. กำหนดสถานการณ์ที่เป็นปัญหาในการเล่นกีฬาหรือเล่นเกมต่าง ๆ แล้วให้เด็กอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

2. การให้คะแนนลักษณะที่แสดงออกของความมีน้ำใจนักกีฬาในระหว่างที่มีการแข่งขันในทีมของตนเอง ถ้าได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้จะทำให้มีการแก้ตัวใหม่จนกว่าจะได้คะแนนตามเกณฑ์ จึงจะไปทำการแข่งขันกับทีมอื่นได้ พร้อมทั้งให้สมาชิกในทีมวิพากษ์วิจารณ์จุดอ่อนของทีมตนเพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง ผลปรากฏว่าทำให้การแข่งขันภายในโรงเรียนดำเนินไปด้วยดีปราศจากการขัดแย้ง และผู้เล่นมีความสำนึกในการมีน้ำใจนักกีฬามากขึ้น

ชาร์มา (Shama. 2004: online) ได้ทำการสำรวจความมีน้ำใจนักกีฬาปี 2004 โดยมีการแถลงข่าวและสรุปข้อมูล งานสำรวจใหม่แสดงให้เห็นว่ากีฬาของโรงเรียนเต็มไปด้วยการโกงมีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในเกมและความวุ่นวายในเรื่องน้ำใจนักกีฬา

กีฬาของโรงเรียนสอนค่านิยมที่ดีและสร้างลักษณะที่ดีได้จริง แต่มีหลายกรณีที่นักกีฬาวัยเยาว์โดยเฉพาะนักกีฬาชายเรียนรู้วิธีการโกง ร่วมในพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมในเกมกีฬา แสดงออกในความรุนแรงที่เกินเหตุเพราะตื่นตัวจากการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก 2004 ซึ่งมีนักกีฬาเกือบ 24 คน ถูกตัดสิทธิ์ออกจากการแข่งขันเพราะใช้ยาผิด และมีเรื่องถกเถียงกันมากในเรื่องน้ำใจนักกีฬา งานสำรวจใหม่เกี่ยวกับนักกีฬาระดับโรงเรียนจำนวน 4,200 คน แสดงให้เห็นสิ่งที่น่าตื่นตกใจของคนที่มีปัญหาว่ากำลังวนเวียนอยู่ในเรื่องคุณธรรมและสิ่งสนองตนเอง

งานวิจัยทำโดยคณะ “Character Counts” (โครงการที่หวังผลกำไรของ Josephson Institute of Ethics) ได้เป็นที่ยอมรับเป็นมาตรการที่สมบูรณ์ที่สุดของทัศนคติและพฤติกรรมของนักกีฬาระดับมัธยมปลาย

Michael Josephson กล่าวว่า ค่านิยมของนักกีฬานับล้านได้รับอิทธิพลโดยตรงและอย่างมากมาจากค่านิยมที่ถ่ายทอดจากกีฬาโรงเรียนมัธยม งานสำรวจแสดงให้เห็นว่าโค้ชและผู้ปกครองไม่ได้ทำหน้าที่ดีพอเพื่อให้ประสบการณ์ทางกีฬานี้เป็นอย่างดี (ทางบวก) มีเด็กเป็นจำนวนมากยังสับสนเกี่ยวกับความหมายของการเล่นอย่างยุติธรรมและน้ำใจนักกีฬา และยังไม่เข้าใจอย่างแท้จริงในเรื่องของการแข่งขันที่มีเกียรติ ผลที่ตามมาคือพวกเขาแสดงพฤติกรรมที่ผิดกฎระเบียบ และใช้เทคนิคการเล่นที่ไม่เหมาะสมเพื่อให้ได้เปรียบการแข่งขันจึงดูเหมือนว่าสนามกีฬาคือแหล่งเพาะพันธุ์คนยุคต่อไปให้เป็นโจรสลัดและนักการเมืองที่คดโกง ในข้อมูลสำคัญที่ค้นพบคือ

1. เด็กผู้หญิงจะแสดงออกว่ามีน้ำใจนักกีฬามากกว่าเด็กผู้ชาย
2. โค้ชไม่เป็นตัวอย่างที่ดีเสมอไป เช่น
 - 2.1 ถกเถียงกับผู้ตัดสินเพื่อประสงค์ร้ายหรือมีผลในการขานฟาล์วต่อไป (ชาย ร้อยละ 51 และ หญิง ร้อยละ 30)
 - 2.2 สนใจผู้เล่นในวิธีการจับตัวหรือผลลัพท์อย่างผิดกติกาโดยไม่ถูกจับผิด (ชาย ร้อยละ 45 และ หญิง ร้อยละ 22)
 - 2.3 ขโมยวิธีการเล่นของอีกทีมหนึ่ง (ชาย ร้อยละ 42 และ หญิง ร้อยละ 24)
 - 2.4 ปิดปากเงียบเมื่อเจ้าหน้าที่แจ้งคะแนนผิดพลาดแต่ให้ประโยชน์แก่ทีมของตนเอง (การคำนวณผิดไม่ใช่การตัดสินผิด) เป็นต้น (ชาย ร้อยละ 40 และ หญิง ร้อยละ 21)
3. นักกีฬาโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวนมากทำผิดกฎกติกาและมีพฤติกรรมที่ขาดน้ำใจนักกีฬา
 4. มีพฤติกรรมที่น่าเกลียดน่ากลัวเกี่ยวกับความสำเร็จ (เพื่อชนะ) เช่น
 - 4.1 กล่าวหาผู้ที่ทำผิดกติกาได้ คือผู้ที่ควรชนะ (ชาย ร้อยละ 30 และ หญิง ร้อยละ 15)
 - 4.2 ในโลกแห่งความเป็นจริงผู้ประสบความสำเร็จทำทุกรูปแบบเพื่อจะชนะแม้จะเป็นการโกงก็ตาม (ชาย ร้อยละ 56 และ หญิง ร้อยละ 45)
 - 4.3 คนต้องโกหกหรือโกงในบางครั้งเพื่อประสบความสำเร็จ (ชาย ร้อยละ 43 และ หญิง ร้อยละ 27)
 - 4.4 ไม่ใช่การโกง ถ้าคนส่วนใหญ่ต่างก็ทำกัน (ชาย ร้อยละ 19 และ หญิง ร้อยละ 9)
 - 4.5 ถ้าคุณไม่โกงก็แปลว่าคุณยังพยายามไม่พอ (ชาย ร้อยละ 12 และ หญิง ร้อยละ 5)
 5. ชัยชนะสำคัญกว่าน้ำใจนักกีฬา เช่น
 - 5.1 เพศชายมากกว่าหนึ่งในสามคน (ร้อยละ 37) เมื่อเทียบกับเพศหญิง (ร้อยละ 15) เห็นด้วยที่ว่าเมื่อพุดและทำแล้วชัยชนะสำคัญกว่าจะกล่าวว่กีฬาดี
 - 5.2 เพศหญิง ร้อยละ 94 เห็นด้วยที่ว่า เล่นเกมอย่างยุติธรรม และอย่างมีเกียรติ สำคัญกว่าชัยชนะ แต่ร้อยละ 20 ของเพศชายไม่เห็นด้วย เป็นต้น
6. แก้ไขข้อผิดพลาดของผู้ตัดสิน เช่น
 - 6.1 ร้อยละ 22 ของนักกีฬากล่าวว่าจะไม่เป็นการสมควรในกรณีที่คะแนนชนะในเกม นั้น นักกีฬาบอลเลย์บอลไม่พุดอะไรจากลูกถูกมือตวับล็อกออก (ร้อยละ 48 บอกว่าเป็นการดี คือ ยอมรับได้ และร้อยละ 30 บอกว่าไม่แน่ใจ)
 - 6.2 ร้อยละ 24 เชื่อว่าเป็นการไม่เหมาะสมเมื่อผู้ตัดสินขานลูกออกในเทนนิสแต่นักกีฬา เห็นชัดว่าลูกลงเส้น แต่ปิดปากเงียบและรับเอาแต่มั่น (ร้อยละ 46 บอกว่ารับได้ และร้อยละ 30 ไม่แน่ใจ)
7. หลอกผู้ตัดสิน เช่น

7.1 ร้อยละ 52 คิดว่าไม่เหมาะสม เมื่อผู้ตัดสินชาวฟาล์วตัวผู้เล่นคน หนึ่งในเกม บาสเกตบอล ผู้เล่นในทีมที่โดนทำฟาล์วกลับให้ผู้เล่นคนที่โยนโทษแมนที่สุดไปโยนลูกโทษแทนและ ผู้ตัดสินจับผิดไม่ได้ (ร้อยละ 21 บอกว่ารับได้ และร้อยละ 27 ไม่แน่ใจ)

8. ยกกีฬาเหนือสิ่งอื่นใด นักกีฬาร้อยละ 52 เท่านั้นที่คิดว่าเป็นการไม่เหมาะสมที่ดึงเกรด นักกีฬาเก่ง ๆ ไว้เพื่อให้อายุมาก และมีร่างกายใหญ่โตขึ้น เพื่อเล่นอเมริกันฟุตบอลอีก และร้อยละ 25 บอกไม่แน่ใจ

9. ใช้จ่ายกระตุ้นเพิ่มความสามารถ เช่น ชาย ร้อยละ 12 และหญิง ร้อยละ 3 ใช้จ่ายกระตุ้น ดังกล่าวเมื่อปีที่ผ่านมา

คลาร์ค (Clark. 1996: 181) ได้ศึกษาและวิเคราะห์ทางด้านจริยธรรม และความมีน้ำใจ นักกีฬาในระดับมัธยมศึกษา ซึ่งจัดโดยผู้ฝึกสอนจาก FFL 84% ของผู้ฝึกสอนที่มีสุขภาพดีจาก FFL จากการสัมภาษณ์ผู้ฝึกสอน เห็นว่านักกีฬามีความบกพร่องทางด้านจริยธรรม จากการถกเถียง พบว่า ประมาณ 74% การแสดงออกด้านจริยธรรมในทางผิด ๆ ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ฝึกสอนที่หนักไป ทางหลักการ และเหตุผล ซึ่งจะเคร่งครัดมาก แต่กลุ่มที่เคร่งครัดน้อยกับการใช้จริยธรรม จะเป็นผู้ ฝึกสอนที่เน้นในด้านการพูด คือ 68 – 70 เปอร์เซ็นต์ โดยสรุปว่าปัญหาใหญ่ในการแข่งขันก็คือ ผู้ ฝึกสอนต้องการชัยชนะ จึงทำให้นักกีฬามีพฤติกรรมที่ขัดต่อจริยธรรมด้านความมีน้ำใจนักกีฬาที่ บ ทีมแข่งขัน

กิลเลนไทน์ (Gillentine. 1996: 73) ได้ศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของนักกีฬาและ เหตุผลทางด้านจริยธรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของผู้ฝึกสอนกีฬาในโรงเรียน จำนวน 150 คน พบว่า มีปัญหาที่แตกต่างกับด้านความคิดเห็นกับระดับการแข่งขัน ประสบการณ์ในการเป็นผู้ฝึกส อน ด้าน การศึกษา ประเภทของกีฬา และเพศของผู้เล่น

งานวิจัยในประเทศ

กนกวลี เอ่งฉ้วน (2529: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเพื่อสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ ความมีน้ำใจ นักกีฬาของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาคือนักศึกษา วิทยาลัยพลศึกษาภาคใต้ 4 แห่ง ปีการศึกษา 2529 จำนวน 575 คน เลือกมาโดยวิธีการสุ่มแบบ แบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสถานการณ์ 3 ตัวเลือก นำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง 3 ครั้ง โดย ครั้งทีหนึ่งเพื่อหาบุคลิกภาพที่สำคัญของความมีน้ำใจนักกีฬาโดยใช้วิธีวิเคราะห์องค์ประกอบ ทดสอบครั้งที่สองเพื่อหาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบเป็นรายข้อ และทดสอบครั้งที่สามเพื่อหา คุณภาพของแบบทดสอบ จากการศึกษาพบว่าแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาที่ สร้างขึ้นซึ่งประกอบด้วยข้อคำถามที่วัดบุคลิกภาพที่สำคัญของความมีน้ำใจนักกีฬา 17 ด้าน คือ ด้านความสำนึกทางจริยธรรม ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ด้านการยอมรับความสามารถของตนเอง ด้านการยอมรับความจริง ด้านความมีเหตุผล ด้านการให้เกียรติผู้อื่น ด้านการเคารพการตัดสิน ด้าน ความอดกลั้น ด้านการรู้แพ้รู้ชนะ ด้านความเห็นอกเห็นใจ ด้านความซื่อสัตย์

ด้านความเสียสละ ด้านความยุติธรรม ด้านความกล้าหาญ ด้านการยอมรับความสามารถของผู้อื่น ด้านความมีวินัย และด้านความมีน้ำใจ พบว่า ค่าอำนาจจำแนกรายข้อมีค่าอยู่ระหว่าง 2.8536 – 11.6832 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบคำนวณโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟามีค่าเท่ากับ .7895 ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบ บหาโดยวิธีเทคนิคกลุ่มร้อยละ พบว่าแบบทดสอบมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เกณฑ์ปกติของแบบทดสอบมีค่าระหว่าง $T_0 - T_{76}$

อร่าม เสียนขุนทด (2533: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาและเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูพลศึกษาและนักเรียนเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา 9 ด้าน คือ การรู้แพ้รู้ชนะ การรู้ภัย การเคารพและปฏิบัติตามกฎกติกา ความซื่อสัตย์ ความยุติธรรม ความสามัคคี ความรับผิดชอบ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และการยอมรับความสามารถของตนเองและผู้อื่น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือครูพลศึกษาและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 1 โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย ได้ครูพลศึกษาจำนวน 168 คน นักเรียนจำนวน 394 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าแบบปลายเปิด และแบบเลือกตอบ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยโดยใช้การทดสอบค่าที (t - test) ผลการศึกษาพบว่า ครูพลศึกษาเห็นว่าพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาได้ในระดับมาก และนักเรียนเห็นว่าการปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในระดับน้อย ส่วนการเปรียบเทียบครูพลศึกษาเพศชายและหญิงที่มีวุฒิและมีประสบการณ์ในการสอนแตกต่างกันนั้นพบว่ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนพลศึกษาที่สามารถส่งเสริมการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาไม่แตกต่างกันทางสถิติ และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับการปฏิบัติของครูพลศึกษาในการสอนด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

หรรษา แดงภักดี (2536: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาผลของการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อคุณธรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดโสธรวรารามวรวิหาร จังหวัดฉะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2535 จำนวน 30 คน ที่ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอนจากประชากร โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 15 คน โดยกลุ่มทดลองได้รับการใช้กิจกรรมกลุ่มเกี่ยวกับคุณธรรมความมีน้ำใจนักกีฬา และกลุ่มควบคุมได้รับข้อสนเทศเกี่ยวกับคุณธรรมความมีน้ำใจนักกีฬา โดยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามคุณธรรมความมีน้ำใจนักกีฬา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ การทดสอบค่าที (t - test) ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนมีคุณธรรมความมีน้ำใจนักกีฬาโดยส่วนรวมและแต่ละด้านสูงขึ้น หลังจากได้รับการใช้กิจกรรมกลุ่มและข้อสนเทศอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สโตส ยาทองไชย (2540: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาและเปรียบเทียบพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาที่เข้าร่วมแข่งขันกีฬาอาชีพเกมส โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาอาชีพเกมส ครั้งที่ 4 จำนวน 322 คน เป็นนักกีฬาชายจำนวน 209 คน และนักกีฬาหญิง จำนวน 113 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบวัดพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬา ซึ่งค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับเท่ากับ 0.896 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดยการใช้การทดสอบค่าที (t – test) ที่ระดับ .05 ผลการศึกษาพบว่า นักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันอาชีพเกมสส่วนใหญ่มีพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในระดับที่พึงประสงค์ และเมื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิงพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาทีมชายกับนักกีฬาทีมหญิงพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ถนอมวงศ์ กลิ่นจันทร์หอม (2541: 57 - 80) ได้ทำการศึกษาการสร้างแบบทดสอบวัดเหตุผลทางจริยธรรมด้านความมีน้ำใจนักกีฬา สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ 6 ช่วงอายุ 11-12 ปี ที่กำลังเรียนอยู่ในภาคปลาย ปีการศึกษา 2540 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบทดสอบการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีน้ำใจนักกีฬา โดยอาศัยแนวคิดจากทฤษฎีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของ Kohlberg กำหนดคุณลักษณะทางจริยธรรมด้านความมีน้ำใจนักกีฬาเป็น 7 ลักษณะ คือ ความขยันหมั่นเพียร ความมีระเบียบวินัย ความกล้าหาญ ความอดทน การรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ความสามัคคี และความรับผิดชอบ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงโดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (one-way analysis of variance (ANOVA) โดยผลการศึกษาพบว่าค่าความเชื่อมั่นของเครื่องมือเท่ากับ 0.9095 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว เพื่อเปรียบเทียบคะแนนการใช้เหตุผลทางจริยธรรมด้านความมีน้ำใจนักกีฬา ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง การใช้เหตุผลทางจริยธรรมด้านความมีน้ำใจนักกีฬา ในคุณลักษณะความขยันหมั่นเพียร ความมีระเบียบวินัย ความกล้าหาญ และการรู้แพ้รู้ชนะรู้อภัย นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีระดับการใช้เหตุผลจริยธรรมด้านความมีน้ำใจนักกีฬาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีน้ำใจนักกีฬาในคุณลักษณะความอดทน ความสามัคคี และความรับผิดชอบ นักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีระดับการใช้เหตุผลทางจริยธรรมด้านความมีน้ำใจนักกีฬาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ไพฑูรย์ กันสิงห์ (2541: 25 - 45) ได้ทำการศึกษาและเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา ปีการศึกษา 2540 โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 2 3 และ 4 จากคณะวิทยาศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์คณะวิศวกรรมศาสตร์คณะศิลปกรรมศาสตร์

และคณะสาธารณสุขศาสตร์ โดยแบ่งนิสิตชายจำนวน 525 คน และนิสิตหญิง จำนวน 869 คน เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิตชาย เจริญอิสริยยศ ประกอบด้วยคุณลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา 9 ประการคือ รู้แพ้ รู้ชนะรู้เอื้อเฟื้อ เคารพ และปฏิบัติตามกฎกติกา ซื่อสัตย์ ยุติธรรม สามัคคี รับผิดชอบเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และยอมรับความสามารถของตนเองและผู้อื่น ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามประเมินค่า 4 ระดับ คือ 4, 3, 2, และ 1 จำนวน 35 ข้อ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว ผลการศึกษาพบว่าระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิตมหาวิทยาลัยบูรพา มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับสูงที่สุด นอกจากนั้นเมื่อเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิตหญิงกับนิสิตชายพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิตแต่ละคณะและแต่ละชั้นปีพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ชระริน พันธุ์สวัสดิ์ (2546: 28 - 38) ได้ทำการศึกษามุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษามหาวิทยาลัย ขอนแก่นที่กำลังศึกษาในภาคการศึกษาตอนปลาย ปีการศึกษา 2544 จำนวน 390 คน เป็นชาย 185 คน หญิง 205 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาที่ผู้วิจัยปรับปรุงมาจาก กิตติพงษ์ อยู่พงษ์พิทักษ์ (2533) มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ 3 ตัวเลือก ประกอบด้วยลักษณะต่าง ๆ 10 ด้าน คือ การรู้แพ้ รู้ชนะ ความมีน้ำใจ การเคารพคำตัดสิน การยอมรับความสามารถของผู้อื่น ความมีวินัย การให้เกียรติผู้อื่น ความอดกลั้น ความเสียสละ ความกล้าหาญ และความซื่อสัตย์ หาความเชื่อมั่นได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาเท่ากับ 0.83 วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS for Window เพื่อหาค่าสถิติคือ ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน คะแนนมาตรฐาน (T-score) และทดสอบค่าที (t-test) ผลการวิจัยพบว่า บุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่นอยู่ในระดับปานกลาง (T = 50.14) โดยบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาของนักศึกษาชายและหญิง (T= 49.74 , T = 50.52) อยู่ในระดับปานกลางและไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

กสินประทุม แสงสุระ (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การสร้างแบบวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความมีน้ำใจนักกีฬา ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อ ศึกษาคุณภาพของแบบวัดคุณลักษณะที่ถึงประสงค์ด้านความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 ในด้านความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างและความเชื่อมั่น เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนที่เป็นนักกีฬา และไม่เป็นนักกีฬาและศึกษาผลปฏิบัติสัมพันธ์จากการส่งผลร่วมกันของตัวแปรระดับชั้นและตัวแปรสถานภาพต่อความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการในการศึกษาค้นคว้าได้แก่ นักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6) สังกัดโรงเรียนเทศบาล จังหวัดขอนแก่น จำนวน 854 คน ที่เรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548 ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบสองขั้นตอน (Two – Stages Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบวัดคุณลักษณะที่ถึงประสงค์ความมีน้ำใจนักกีฬา ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า

ประกอบด้วยคุณลักษณะดังต่อไปนี้ ความยุติธรรม ความมีวินัย ความมุ่งมั่น ความรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความสามัคคี ความอดทนอดกลั้น ความอ่อนน้อมถ่อมตน ความมีมารยาท และความซื่อสัตย์ ผลการวิจัยพบว่า ความเที่ยงตรงเชิงพีนิจ แบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬาที่ผ่านการพิจารณามีค่าดัชนีความสอดคล้องจากการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ อยู่ระหว่าง .60 ถึง 1.00 ค่าอำนาจจำแนกแบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬา มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .2244 ถึง .5627 ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้าง แบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬาที่มีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างจากการหาสหสัมพันธ์ของคะแนนแบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬาที่สร้างขึ้นกับแบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬาที่มีคุณภาพเท่ากับ .733 ค่าความเชื่อมั่นแบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬาที่มีความเชื่อมั่นรายด้านตั้งแต่ .542 ถึง .660 และมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .892 ผลการเปรียบเทียบความมีน้ำใจนักกีฬาด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two Way Analysis of Variance) จำแนกตามระดับชั้น พบว่าความมีน้ำใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีระดับความมีน้ำใจนักกีฬาแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ และความมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในระดับปานกลางทุกชั้น ส่วนผลการเปรียบเทียบความมีน้ำใจนักกีฬาจำแนกตามสถานภาพการเป็นนักกีฬาพบว่านักเรียนที่เป็นนักกีฬาและไม่เป็นนักกีฬา มีระดับความมีน้ำใจนักกีฬาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนที่เป็นนักกีฬาจะมีระดับความมีน้ำใจนักกีฬาสูงกว่านักเรียนที่ไม่เป็นนักกีฬา ผลปฏิสัมพันธ์ที่เกิดจากการส่งผลรวมกันและตัวแปรระดับชั้นและสถานภาพการเป็นนักกีฬาของนักเรียนต่อความมีน้ำใจนักกีฬา พบว่า ไม่มีผลปฏิสัมพันธ์ที่เกิดจากตัวแปรระดับชั้นและสถานภาพการเป็นนักกีฬา

จงรัก เขี้ยวแก้ว (2531: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่องลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิมในโครงการกีฬาเพื่อบูรณาการทางสังคมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ กลุ่มตัวอย่างเป็นเยาวชนไทยพุทธในจังหวัดสงขลา 20 คน เยาวชนไทยมุสลิมในจังหวัดชายแดนภาคใต้ 20 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบวัดความรู้ความเข้าใจลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของฉัตรชัย เฉลิมอิสระชัย และแบบประเมินพฤติกรรมลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา และวิเคราะห์ข้อมูลโดย F -test (Independent) และ t -test (Dependent) ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิมก่อนการฝึกอบรมตามโครงการฯ อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง ($\bar{x} = 3.31$) และหลังจากฝึกอบรมตามโครงการฯ เพิ่มสูงขึ้น อยู่ในเกณฑ์มาก ($\bar{x} = 3.50$) ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิมก่อนการฝึกอบรมตามโครงการฯ ไม่แตกต่างกัน ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับไทยมุสลิมหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ ไม่แตกต่างกัน ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธก่อนเข้ารับการฝึกอบรมกับหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา ของเยาวชนไทยมุสลิมก่อนเข้ารับการฝึกอบรมกับหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการศึกษางานวิจัยดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่าความมีน้ำใจนักกีฬาเป็นคุณลักษณะที่สำคัญและเป็นคุณลักษณะที่พึงประสงค์หนึ่งที่พึงให้เกิดกับนักเรียนในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะ ศึกษาพฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 เพื่อจะนำข้อบกพร่องนี้ไปพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาให้แก่ครูผู้สอน นักเรียน หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะเป็นประโยชน์สำหรับเป็นแนวทางในการพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬาให้กับ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 แล้วยังสามารถนำไปเป็นแนวทาง ในการพัฒนาบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนในโรงเรียนอื่นๆ ต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 จำนวนโรงเรียน 17 โรงเรียน จำแนกเป็นนักเรียนชาย 345 คน และนักเรียนหญิง 382 คน นักเรียนทั้งสิ้น 727 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็น นักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตธนบุรี ใช้การประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่ และมอร์แกน (เทเวศร์ พิริยะพฤษ์ . 2545 : 128; อ้างอิงจาก Krejcie; & Morgan. n.d.) ได้จำนวน 354 คน แต่การวิจัยในครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่าง 400 คน โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi State Sampling)

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ที่	โรงเรียน	ประชากร		รวม	กลุ่มตัวอย่าง		รวม
		ชาย	หญิง		ชาย	หญิง	
1	โรงเรียนวัดบางน้ำชน	15	10	25	10	10	20
2	โรงเรียนวัดบางสะแกใน	11	12	23	10	10	20
3	โรงเรียนวัดบางสะแกนอก	10	10	20	10	10	20
4	โรงเรียนวัดบุคคโล	17	30	47	10	10	20
5	โรงเรียนวัดดาวคอง	30	32	62	20	20	40
6	โรงเรียนก้นตฬาราราม	14	18	32	10	10	20
7	โรงเรียนวัดขุนจันทร์	18	16	34	10	10	20
8	โรงเรียนวัดใหญ่ศรีสุพรรณ	10	33	43	10	10	20
9	โรงเรียนวัดประดิษฐาราม	12	13	25	10	10	20
10	โรงเรียนวัดราชฤทธิ	24	15	39	10	10	20
11	โรงเรียนวัดราชวรินทร์	13	17	30	10	10	20
12	โรงเรียนวัดเวฬุราชิน	18	19	37	10	10	20
13	โรงเรียนวัดกัลยาณมิตร	11	14	25	10	10	20
14	โรงเรียนวัดโพธิ์นิมิตร	38	30	68	20	20	40
15	โรงเรียนวัดประยูรวงศ์	16	19	35	10	10	20
16	โรงเรียนวัดใหม่ยายหุ้ย	17	19	36	10	10	20
17	โรงเรียนวัดกระจับพินิจ	71	75	146	20	20	40
	รวม	345	382	727	200	200	400

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ความมีน้ำใจ นักกีฬา ของกลืนประทุม แสงสุระ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตรประมาณค่า ประกอบด้วยคุณลักษณะดังต่อไปนี้ ความยุติธรรม ความมีวินัย ความมุ่งมั่น ความรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความสามัคคี ความอดทนอดกลั้น ความอ่อนน้อมถ่อมตน ความมีมารยาท และความซื่อสัตย์ และลักษณะของแบบวัดเป็นแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ โดยให้เลือกตอบตามความคิดเห็นและความรู้สึกที่แท้จริงของผู้ตอบ ประกอบด้วยคำถาม 60 ข้อ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .91

แบบวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ความมีน้ำใจนักกีฬา ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ(Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นแบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬา จำนวน 60 ข้อเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนนของแบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬา

1. เมื่อเป็นข้อความทางบวก ให้คะแนนดังนี้

มากที่สุด	5 คะแนน	มาก	4 คะแนน
ปานกลาง	3 คะแนน	น้อย	2 คะแนน
น้อยที่สุด	1 คะแนน		

2. เมื่อเป็นข้อความทางลบ ให้คะแนนดังนี้

มากที่สุด	1 คะแนน	มาก	2 คะแนน
ปานกลาง	3 คะแนน	น้อย	4 คะแนน
น้อยที่สุด	5 คะแนน		

การแปลความหมายของคะแนน

แบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬาที่สร้างขึ้นทั้ง 10 ด้าน จำนวนทั้งสิ้น 60 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ คือมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด มีคะแนนเต็มทั้งหมด 300 คะแนน มีการแปลความหมายของคะแนนดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์. 2538)

คะแนนตั้งแต่ 241-300 แสดงว่ามีความมีน้ำใจนักกีฬาสูง

คะแนนตั้งแต่ 121-240 แสดงว่ามีความมีน้ำใจนักกีฬาปานกลาง

คะแนนตั้งแต่ 60-120 แสดงว่ามีความมีน้ำใจนักกีฬาท่ำ

โดยงานวิจัยครั้งนี้ จะแปลงเกณฑ์ของวิเชียร เกตุสิงห์ เป็นค่าเฉลี่ย ดังนี้

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.01 – 5.00 แสดงว่ามีความมีน้ำใจนักกีฬาสูง

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.01 – 4.00 แสดงว่ามีความมีน้ำใจนักกีฬาปานกลาง

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 2.00 แสดงว่ามีความมีน้ำใจนักกีฬาท่ำ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนในเขตธนบุรี เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง
3. แบบสอบถามที่ได้รับตีมาตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้อง แล้วนำไปดำเนินการวิเคราะห์ต่อไป

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับ
2. นำข้อมูลของแบบสอบถามตอนที่ 1 มาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
3. ข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 2 หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 โดยแปลความหมายเทียบกับเกณฑ์ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง
4. เปรียบเทียบความแตกต่างของความมีน้ำใจนักกีฬานักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงโดยการทดสอบค่าที (t- test Independent)
5. กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่างๆ แทนความหมายดังต่อไปนี้

n	แทน	กลุ่มตัวอย่าง
f	แทน	ความถี่
%	แทน	ร้อยละ
\bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ย (Mean)
S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การแจกแจงแบบที (t-distribution)
p	แทน	ความน่าจะเป็น (Probability)
*	แทน	นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับ
2. นำข้อมูลของแบบสอบถามตอนที่ 1 มาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
3. ข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 2 หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 โดยแปลความหมายเทียบกับเกณฑ์ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง
4. เปรียบเทียบความแตกต่าง ของความมีน้ำใจนักกีฬานักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงโดยการทดสอบค่าที (t- test Independent)
6. กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มาแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง

ตาราง 2 ค่าความถี่และร้อยละข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม (n = 400)

รายการ	f	%
เพศ		
ชาย	200	50.00
หญิง	200	50.00
รวม	400	100.00

จากตาราง 2 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างมีทั้งหมด 400 คน แบ่งเป็น เพศชาย จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 50 เพศหญิง จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 50

ตอนที่ 2 คุณลักษณะที่เป็นจริง ด้านความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขต
ธนบุรี ปีการศึกษา 2554 มาวิเคราะห์แต่ละด้าน โดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ
นำมาแปลความหมายเป็นระดับความคิดเห็น แล้วนำเสนอในรูปตารางและความเรียง

ตาราง 3 ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554
ด้านความยุติธรรม (n = 400)

รายการ	น้ำใจนักกีฬา		
	\bar{x}	S.D.	เกณฑ์
1. ข้าพเจ้าไม่เลือกที่รักมักที่ชังในการให้ความช่วยเหลือเพื่อน	3.25	1.04	ปานกลาง
2. เมื่อเป็นคนกลางในการตัดสินปัญหาของเพื่อนก็ตัดสินด้วยความ ยุติธรรม	3.92	0.86	ปานกลาง
3. ข้าพเจ้าจะแบ่งขนมให้เพื่อนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน	3.44	1.00	ปานกลาง
4. เมื่อเป็นหัวหน้ากลุ่มข้าพเจ้าจะแบ่งงานรับผิดชอบให้เพื่อนอย่าง เท่าเทียมกัน	3.84	0.92	ปานกลาง
5. ข้าพเจ้าจะให้ความสนใจในปัญหาของเพื่อนเฉพาะคนที่สนิท เท่านั้น	3.49	0.99	ปานกลาง
6. ข้าพเจ้าปฏิบัติต่อเพื่อนร่วมห้องอย่างเท่าเทียมกัน	3.47	0.91	ปานกลาง
รวม	3.56	0.95	ปานกลาง

จากตาราง 3 แสดงว่า ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขต
ธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ด้านความยุติธรรม มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.56 และมีส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน เท่ากับ 0.95 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

ตาราง 4 ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554
ด้านความมีวินัย (n =400)

รายการ	น้ำใจนักกีฬา		
	\bar{x}	S.D.	เกณฑ์
1. ข้าพเจ้าลัดคิวซื้ออาหารเมื่อมีโอกาส	4.09	1.05	สูง
2. ข้าพเจ้าออกนอกบริเวณเมื่อครูอนุญาตเท่านั้น	3.95	1.05	ปานกลาง
3. ข้าพเจ้าตักเตือนเพื่อนที่ทำผิดกฎระเบียบของโรงเรียน	3.38	1.01	ปานกลาง
4. ข้าพเจ้าแต่งกายถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน	4.21	1.31	สูง
5. ข้าพเจ้าทิ้งขยะลงถัง	4.07	0.83	สูง
6. ข้าพเจ้าคุยกับเพื่อนขณะที่ครูสอน	3.34	0.98	ปานกลาง
รวม	3.84	1.03	ปานกลาง

จากตาราง 4 แสดงว่า ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ด้านความมีวินัย มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.84 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.03 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

ตาราง 5 ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554
ด้านความมุ่งมั่น ($n = 400$)

รายการ	น้ำใจนักกีฬา		
	\bar{x}	S.D.	เกณฑ์
1. ข้าพเจ้าคิดว่าถ้ามีความพยายามงานย่อมสำเร็จ	4.20	0.86	สูง
2. ถ้ามีความตั้งใจก็สามารถเอาชนะงานที่ยากได้	4.13	0.90	สูง
3. เมื่อได้รับมอบหมายงานก็ตั้งใจทำงานประสบผลสำเร็จ	3.86	0.83	ปานกลาง
4. ข้าพเจ้าแสดงอาการท้อแท้เมื่อต้องเรียนรู้หรือทำในสิ่งที่ยากลำบาก	3.25	0.90	ปานกลาง
5. ข้าพเจ้าประสบผลสำเร็จกับสิ่งที่ตัดสินใจ	3.53	0.75	ปานกลาง
6. เมื่อต้องเข้าแข่งขันกีฬาก็ขยันฝึกซ้อมเพื่อให้ได้รับชัยชนะ	3.82	0.93	ปานกลาง
รวม	3.79	0.86	ปานกลาง

จากตาราง 5 แสดงว่า ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ด้านความมุ่งมั่น มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.79 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.86 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

ตาราง 6 ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554
ด้านความรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย (n = 400)

รายการ	น้ำใจนักกีฬา		
	\bar{x}	S.D.	เกณฑ์
1. ข้าพเจ้าจะยกโทษให้กับเพื่อนที่ทำผิดโดยไม่ได้ตั้งใจ	4.06	0.93	สูง
2. ข้าพเจ้าไม่เสียใจเมื่อแพ้ในการแข่งขันเพราะทำดีที่สุดแล้ว	4.01	0.88	สูง
3. ข้าพเจ้าให้โอกาสกับบุคคลที่รู้ตัวเองว่าทำผิดและคิดจะกลับตัว	3.86	0.93	ปานกลาง
4. ข้าพเจ้าให้อภัยในความผิดพลาดของคนอื่น	3.75	0.94	ปานกลาง
5. เมื่อแพ้ในการแข่งขันก็หาเหตุผลเข้าข้างตัวเองว่าถูกโกง	4.09	.98	สูง
6. ข้าพเจ้าโต้แย้งการตัดสินของกรรมการเมื่อแพ้ฝ่ายตรงข้าม	4.26	0.96	สูง
รวม	4.00	0.93	ปานกลาง

จากตาราง 6 แสดงว่า ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ด้านความรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.00 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.93 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

ตาราง 7 ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554
ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่(n = 400)

รายการ	น้ำใจนักกีฬา		
	\bar{x}	S.D.	เกณฑ์
1. ข้าพเจ้าช่วยสอนการบ้านเพื่อนเมื่อเพื่อนไม่เข้าใจ	3.38	0.98	ปานกลาง
2. ข้าพเจ้าให้ความช่วยเหลือคนอื่นเพราะต้องการผลตอบแทน	4.06	0.98	สูง
3. ข้าพเจ้าจะสละที่นั่งที่เล็กกว่าซื้ออาหารก่อน	3.42	1.03	ปานกลาง
4. เมื่อข้าพเจ้าทำงานในส่วนของตนเองเสร็จก็จะช่วยเหลือเพื่อนที่ทำงานยังไม่เสร็จ	3.54	0.90	ปานกลาง
5. ข้าพเจ้าให้เพื่อนยืมของใช้เมื่อเพื่อนลืมเอามาจากบ้าน	3.84	0.92	ปานกลาง
6. ข้าพเจ้าคำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนตนก่อนส่วนรวม	3.37	1.09	ปานกลาง
รวม	3.60	0.98	ปานกลาง

จากตาราง 7 แสดงว่า ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.60 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.98 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

ตาราง 8 ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554
ด้านความสามัคคี (n = 400)

รายการ	น้ำใจนักกีฬา		
	\bar{x}	S.D.	เกณฑ์
1. ข้าพเจ้าทำงานร่วมกับคนอื่นด้วยความเต็มใจ	3.96	0.84	ปานกลาง
2. ข้าพเจ้าและเพื่อนร่วมมือกันทำงานจนประสบผลสำเร็จ	3.99	0.94	ปานกลาง
3. ข้าพเจ้าและเพื่อนช่วยกันติวหนังสือเมื่อใกล้สอบ	3.23	1.08	ปานกลาง
4. ข้าพเจ้าให้คำแนะนำเพื่อนว่าความสามัคคีจะนำไปสู่ชัยชนะ	3.45	1.00	ปานกลาง
5. ข้าพเจ้าทำงานกลุ่มอย่างสุดความสามารถถึงแม้จะไม่เห็นด้วยก็ตาม	3.60	0.94	ปานกลาง
6. ข้าพเจ้าแสดงอาการไม่พอใจเพื่อนที่ทำงานผิดพลาด	3.64	0.99	ปานกลาง
รวม	3.64	0.96	ปานกลาง

จากตาราง 8 แสดงว่า ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ด้านความสามัคคี มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.64 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.96 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

ตาราง 9 ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554
ด้านความอดทน อดกลั้น (n = 400)

รายการ	น้ำใจนักกีฬา		
	\bar{x}	S.D.	เกณฑ์
1. ข้าพเจ้าเจ็บป่วยเล็กน้อยก็สามารถมาโรงเรียนได้	4.04	1.09	สูง
2. ข้าพเจ้าตำหนิคนอื่นเมื่อทำงานไม่ได้ตั้งใจ	3.70	0.97	ปานกลาง
3. ข้าพเจ้าระบายอารมณ์โกรธออกมาอย่างเต็มที่เพื่อแสดงตัวตนที่แท้จริง	3.65	1.01	ปานกลาง
4. ข้าพเจ้าระบายอารมณ์ใส่คนอื่นเมื่อมีอารมณ์โกรธ	3.82	1.03	ปานกลาง
5. ข้าพเจ้าโต้เถียงกับเพื่อนโดยใช้อารมณ์มากกว่าเหตุผล	3.71	1.06	ปานกลาง
6. ข้าพเจ้าไว้วางใจคนที่ถ้าได้รับมอบหมายงานมากกว่าคนอื่น	3.89	0.98	ปานกลาง
รวม	3.80	1.02	ปานกลาง

จากตาราง 9 แสดงว่า ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ด้านความอดทน อดกลั้น มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.80 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.02 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

ตาราง 10 ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554
ด้านความอ่อนน้อม ถ่อมตน(n = 400)

รายการ	น้ำใจนักกีฬา		
	\bar{x}	S.D.	เกณฑ์
1. ข้าพเจ้าลงท้ายคำพูดว่า “ค่ะ ครับ” เมื่อพูดกับผู้ใหญ่	3.82	0.98	ปานกลาง
2. ข้าพเจ้าปฏิบัติตนต่อบุคคลอื่นด้วยความเกรงใจ	3.87	0.90	ปานกลาง
3. ข้าพเจ้าคิดว่าบุคคลอื่นต่ำต้อยกว่าตนเอง	4.12	1.06	สูง
4. ข้าพเจ้ายกมือไหว้ขอโทษผู้สูงกว่าเมื่อทำผิด	4.22	1.02	สูง
5. ข้าพเจ้าพูดชมคนอื่นเมื่อสอบได้คะแนนสูงสุด	4.10	1.05	สูง
6. ข้าพเจ้ายกมือไหว้สวัสดิกับคนรู้จักที่สูงวัยกว่า	4.16	0.95	สูง
รวม	4.04	0.99	สูง

จากตาราง 10 แสดงว่า ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ด้านความอ่อนน้อม ถ่อมตน มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.04 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.99 อยู่ในเกณฑ์สูง

ตาราง 11 ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554
ด้านความมีมารยาท(n = 400)

รายการ	น้ำใจนักกีฬา		
	\bar{x}	S.D.	เกณฑ์
1. ข้าพเจ้าไหว้ขอบคุณเมื่อได้รับของขวัญจากผู้ใหญ่	4.41	0.82	สูง
2. ข้าพเจ้าพูดจากับบุคคลอื่นด้วยถ้อยคำที่สุภาพ	3.70	1.00	ปานกลาง
3. ข้าพเจ้ายกมือขออนุญาตก่อนแสดงความคิดเห็น	3.32	1.04	ปานกลาง
4. ข้าพเจ้ายืนตามสบายเวลาพูดกับผู้ใหญ่	3.54	0.98	ปานกลาง
5. ข้าพเจ้าขออนุญาตก่อนลุกเดินออกจากห้องประชุม	3.66	1.09	ปานกลาง
6. เมื่อเดินสวนกับผู้ใหญ่จะหยุดเดินให้ผู้ใหญ่เดินผ่านไปก่อน	3.42	1.03	ปานกลาง
รวม	3.67	0.99	ปานกลาง

จากตาราง 11 แสดงว่า ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ด้านความมีมารยาท มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.67 และมี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.99 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

ตาราง 12 ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554
ด้านความซื่อสัตย์($n = 400$)

รายการ	น้ำใจนักกีฬา		
	\bar{x}	S.D.	เกณฑ์
1. เมื่อมีโอกาสหยิบฉวยของคนอื่นก็ทำทันที	4.42	0.93	สูง
2. เมื่อได้รับเงินทอนเกินก็ทำเฉย ๆ แล้วเก็บไว้ใช้	4.34	0.95	สูง
3. เมื่อเก็บของใต้โต๊ะโดยไม่มีใครเห็นก็เก็บไว้ใช้เอง	4.35	0.96	สูง
4. ข้าพเจ้าบอกผู้ปกครองว่าป่วยเมื่อไม่ยอมมาโรงเรียน	4.22	0.98	สูง
5. ข้าพเจ้ากลับบ้านผิดเวลาก็บอกผู้ปกครองตามความเป็นจริง	3.74	1.22	ปานกลาง
6. ข้าพเจ้าปฏิเสธทันทีเมื่อถูกจับได้ว่าทำผิด	4.02	1.10	สูง
รวม	4.18	1.02	สูง

จากตาราง 12 แสดงว่า ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ด้านความซื่อสัตย์ มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.18 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.02 อยู่ในเกณฑ์สูง

ตาราง 13 คุณลักษณะที่เป็นจริงด้านความมีน้ำใจนักกีฬาทั้ง 10 ด้าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 (n = 400)

คุณลักษณะที่พึงประสงค์	น้ำใจนักกีฬา		
	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์
1. ด้านความยุติธรรม	3.56	0.95	ปานกลาง
2. ด้านความมีวินัย	3.84	1.03	ปานกลาง
3. ด้านความมุ่งมั่น	3.79	0.86	ปานกลาง
4. ด้านความรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย	4.00	0.93	ปานกลาง
5. ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่	3.60	0.98	ปานกลาง
6. ด้านความสามัคคี	3.64	0.96	ปานกลาง
7. ด้านความอดทน อดกลั้น	3.80	1.02	ปานกลาง
8. ด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน	4.04	0.99	สูง
9. ด้านความมีมารยาท	3.67	0.99	ปานกลาง
10. ด้านความซื่อสัตย์	4.18	1.02	สูง
รวม ระดับ	3.81	0.97	ความมีน้ำใจนักกีฬาปานกลาง

จากตาราง 13 แสดงว่า คุณลักษณะที่เป็นจริงด้านความมีน้ำใจนักกีฬาทั้ง 10 ด้าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.81 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

ตาราง 14 ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554
ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ด้านความยุติธรรม

รายการ	ชาย (n = 200)			หญิง (n = 200)		
	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์
1. ข้าพเจ้าไม่เลือกที่รักมักที่ชังในการให้ความช่วยเหลือเพื่อน	3.19	.99	ปานกลาง	3.31	1.09	ปานกลาง
2. เมื่อเป็นคนกลางในการตัดสินปัญหาของเพื่อนก็ตัดสินด้วยความยุติธรรม	3.82	.87	ปานกลาง	4.03	.83	สูง
3. ข้าพเจ้าจะแบ่งขนมให้เพื่อนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน	3.37	1.04	ปานกลาง	3.51	.95	ปานกลาง
4. เมื่อเป็นหัวหน้ากลุ่มข้าพเจ้าจะแบ่งงานรับผิดชอบให้เพื่อนอย่างเท่าเทียมกัน	3.69	.91	ปานกลาง	3.98	.89	ปานกลาง
5. ข้าพเจ้าจะให้ความสนใจในปัญหาของเพื่อนเฉพาะคนที่สนิทเท่านั้น	3.44	.99	ปานกลาง	3.55	.99	ปานกลาง
6. ข้าพเจ้าปฏิบัติต่อเพื่อนร่วมห้องอย่างเท่าเทียมกัน	3.48	.86	ปานกลาง	3.45	.96	ปานกลาง
รวม	3.49	0.94	ปานกลาง	3.63	0.95	ปานกลาง

จากตาราง 14 แสดงว่า ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ความยุติธรรม นักเรียนชายมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.49 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.94 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และนักเรียนหญิง มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.63 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.95 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

ตาราง 15 ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554
ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ด้านความมีวินัย

รายการ	ชาย (n = 200)			หญิง (n = 200)		
	\bar{x}	S.D.	เกณฑ์	\bar{x}	S.D.	เกณฑ์
1. ข้าพเจ้าลัดคิวซื้ออาหารเมื่อมีโอกาส	4.06	1.03	สูง	4.12	1.08	สูง
2. ข้าพเจ้าออกนอกบริเวณเมื่อ อนุญาตเท่านั้น	3.86	1.03	ปานกลาง	4.04	1.07	สูง
3. ข้าพเจ้าตักเตือนเพื่อนที่ทำผิด กฎระเบียบของโรงเรียน	3.32	1.00	ปานกลาง	3.44	1.035	ปานกลาง
4. ข้าพเจ้าแต่งกายถูกต้องตามระเบียบ ของโรงเรียน	4.09	.91	สูง	4.33	1.61	สูง
5. ข้าพเจ้าทิ้งขยะลงถัง	4.03	.82	สูง	4.12	.85	สูง
6. ข้าพเจ้าคุยกับเพื่อนขณะที่ครูสอน	3.23	.94	ปานกลาง	3.45	1.01	ปานกลาง
รวม	3.76	0.95	ปานกลาง	3.91	1.10	ปานกลาง

จากตาราง 15 แสดงว่า ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขต
ธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ด้านความมีวินัย นักเรียนชายมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.76 และมีส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.95 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และนักเรียนหญิงมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ
3.91 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.10 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

ตาราง 16 ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554
ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ด้านความมุ่งมั่น

รายการ	ชาย (n = 200)			หญิง (n = 200)		
	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์
1. ข้าพเจ้าคิดว่าถ้ามีความพยายามงานย่อมสำเร็จ	4.17	.85	สูง	4.24	.88	สูง
2. ถ้ามีความตั้งใจก็สามารถเอาชนะงานที่ยากได้	4.13	.92	สูง	4.13	.89	สูง
3. เมื่อได้รับมอบหมายงานก็ตั้งใจทำให้งานประสบผลสำเร็จ	3.72	.85	ปานกลาง	4.00	.79	ปานกลาง
4. ข้าพเจ้าแสดงอาการท้อแท้เมื่อต้องเรียนรู้หรือทำในสิ่งที่ยากลำบาก	3.18	.93	ปานกลาง	3.32	.87	ปานกลาง
5. ข้าพเจ้าประสบผลสำเร็จกับสิ่งที่ตัดสินใจ	3.57	.74	ปานกลาง	3.50	.75	ปานกลาง
6. เมื่อต้องเข้าแข่งขันกีฬาก็ขยันฝึกซ้อมเพื่อให้ได้รับชัยชนะ	3.81	.96	ปานกลาง	3.83	.90	ปานกลาง
รวม	3.76	0.87	ปานกลาง	3.83	0.84	ปานกลาง

จากตาราง 16 แสดงว่า ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ด้านความมุ่งมั่น นักเรียนชายมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.76 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.87 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และนักเรียนหญิง มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.83 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.84 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

ตาราง 17 ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554
ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ด้านด้านความรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย

รายการ	ชาย (n = 200)			หญิง (n = 200)		
	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์
1. ข้าพเจ้าจะยกโทษให้กับเพื่อที่ทำความผิดโดยไม่ได้ตั้งใจ	4.03	.87	สูง	4.10	.97	สูง
2. ข้าพเจ้าไม่เสียใจเมื่อแพ้ในการแข่งขันเพราะทำดีที่สุดแล้ว	3.96	.86	ปานกลาง	4.07	.90	สูง
3. ข้าพเจ้าให้ออกสกับบุคคลที่รู้ตัวเองว่าทำความผิดและคิดจะกลับตัว	3.67	.94	ปานกลาง	4.04	.88	สูง
4. ข้าพเจ้าให้อภัยในความผิดพลาดของคนอื่น	3.68	.92	ปานกลาง	3.82	.96	ปานกลาง
5. เมื่อแพ้ในการแข่งขันก็หาเหตุผลเข้าข้างตัวเองว่าถูกโกง	3.98	1.01	ปานกลาง	4.20	.94	สูง
6. ข้าพเจ้าโต้แย้งการตัดสินของกรรมการเมื่อแพ้ฝ่ายตรงข้าม	4.19	.98	สูง	4.34	.94	สูง
รวม	3.91	0.93	ปานกลาง	4.09	0.93	สูง

จากตาราง 17 แสดงว่า ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ด้านความรู้แพ้ รู้ชนะ รู้ภัย นักเรียนชายมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.91 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.93 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และนักเรียนหญิง มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.09 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.93 อยู่ในเกณฑ์สูง

ตาราง 18 ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554
ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่

รายการ	ชาย (n = 200)			หญิง (n = 200)		
	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์
1. ข้าพเจ้าช่วยสอนการบ้านเพื่อนเมื่อเพื่อนไม่เข้าใจ	3.29	.97	ปานกลาง	3.47	.98	ปานกลาง
2. ข้าพเจ้าให้ความช่วยเหลือคนอื่นเพราะต้องการผลตอบแทน	3.87	1.05	ปานกลาง	4.25	.86	สูง
3. ข้าพเจ้าจะสละที่นั่งที่เล็กกว่าซื้ออาหารก่อน	3.26	.97	ปานกลาง	3.58	1.06	ปานกลาง
4. เมื่อข้าพเจ้าทำงานในส่วนของตนเองเสร็จก็จะช่วยเหลือเพื่อนที่ทำงานยังไม่เสร็จ	3.50	.96	ปานกลาง	3.58	.83	ปานกลาง
5. ข้าพเจ้าให้เพื่อนยืมของใช้เมื่อเพื่อนลืมเอามาจากบ้าน	3.62	.92	ปานกลาง	4.05	.86	สูง
6. ข้าพเจ้าคำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนตนก่อนส่วนรวม	3.24	1.08	ปานกลาง	3.50	1.09	ปานกลาง
รวม	3.46	0.99	ปานกลาง	3.73	0.94	ปานกลาง

จากตาราง 18 แสดงว่า ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ นักเรียนชายมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.46 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.99 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และนักเรียนหญิงมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.73 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.94 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

ตาราง 19 ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554
ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ด้านความสามัคคี

รายการ	ชาย (n = 200)			หญิง (n = 200)		
	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์
1. ข้าพเจ้าทำงานร่วมกับคนอื่นด้วยความเต็มใจ	3.86	.87	ปานกลาง	4.06	.80	สูง
2. ข้าพเจ้าและเพื่อนร่วมมือกันทำงานจนประสบผลสำเร็จ	3.88	1.00	ปานกลาง	4.11	.86	สูง
3. ข้าพเจ้าและเพื่อนช่วยกันติวหนังสือเมื่อใกล้สอบ	3.12	1.12	ปานกลาง	3.33	1.03	ปานกลาง
4. ข้าพเจ้าให้คำแนะนำเพื่อนว่าความสามัคคีจะนำไปสู่ชัยชนะ	3.31	1.03	ปานกลาง	3.59	.95	ปานกลาง
5. ข้าพเจ้าทำงานกลุ่มอย่างสุดความสามารถถึงแม้จะไม่เห็นด้วยก็ตาม	3.57	.95	ปานกลาง	3.63	.94	ปานกลาง
6. ข้าพเจ้าแสดงอาการไม่พอใจเพื่อนที่ทำงานผิดพลาด	3.51	1.00	ปานกลาง	3.78	.97	ปานกลาง
รวม	3.54	0.99	ปานกลาง	3.75	0.92	ปานกลาง

จากตาราง 19 แสดงว่า ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ด้านความสามัคคี นักเรียนชายมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.54 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.99 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และนักเรียนหญิง มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.75 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.92 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

ตาราง 20 ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554
ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ด้านความอดทน อดกลั้น

รายการ	ชาย (n = 200)			หญิง (n = 200)		
	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์
1. ข้าพเจ้าเจ็บป่วยเล็กน้อยก็สามารถมาโรงเรียนได้	3.87	1.12	ปานกลาง	4.21	1.03	สูง
2. ข้าพเจ้าตำหนิคนอื่นเมื่อทำงานไม่ได้ตั้งใจ	3.64	.92	ปานกลาง	3.76	1.02	ปานกลาง
3. ข้าพเจ้าระบายอารมณ์โกรธออกมาอย่างเต็มที่เพื่อแสดงตัวตนที่แท้จริง	3.60	.97	ปานกลาง	3.71	1.05	ปานกลาง
4. ข้าพเจ้าระบายอารมณ์ใส่คนอื่นเมื่อมีอารมณ์โกรธ	3.70	1.08	ปานกลาง	3.94	.96	ปานกลาง
5. ข้าพเจ้าโต้เถียงกับเพื่อนโดยใช้อารมณ์มากกว่าเหตุผล	3.62	1.02	ปานกลาง	3.81	1.09	ปานกลาง
6. ข้าพเจ้าไว้วางใจคนที่ถ้าได้รับมอบหมายงานมากกว่าคนอื่น	3.78	.98	ปานกลาง	4.00	.97	ปานกลาง
รวม	3.70	1.01	ปานกลาง	3.90	1.02	ปานกลาง

จากตาราง 20 แสดงว่า ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ด้านความอดทน อดกลั้น นักเรียนชายมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.70 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.01 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และนักเรียนหญิง มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.90 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.02 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

ตาราง 21 ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554
ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ด้านความอ่อนน้อม ถ่อมตน

รายการ	ชาย (n = 200)			หญิง (n = 200)		
	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์
1. ข้าพเจ้าลงท้ายคำพูดว่า “คะ ครับ” เมื่อพูดกับผู้ใหญ่	3.91	.91	ปานกลาง	3.72	1.04	ปานกลาง
2. ข้าพเจ้าปฏิบัติตนต่อบุคคลอื่นด้วยความเกรงใจ	3.81	.92	ปานกลาง	3.93	.88	ปานกลาง
3. ข้าพเจ้าคิดว่าบุคคลอื่นต่ำต้อยกว่าตนเอง	3.90	1.15	ปานกลาง	4.34	.91	สูง
4. ข้าพเจ้ายกมือไหว้ขอโทษผู้สูงวัยกว่าเมื่อทำผิด	4.18	.99	สูง	4.26	1.06	สูง
5. ข้าพเจ้าพูดชมคนอื่นเมื่อสอบได้คะแนนสูงสุด	3.89	1.12	ปานกลาง	4.30	.95	สูง
6. ข้าพเจ้ายกมือไหว้สวัสดีกับคนรู้จักที่สูงวัยกว่า	4.08	.91	สูง	4.24	.98	สูง
รวม	3.96	1.00	ปานกลาง	4.13	0.97	สูง

จากตาราง 21 แสดงว่า ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ด้านความอ่อนน้อม ถ่อมตน นักเรียนชายมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.96 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.00 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และนักเรียนหญิงมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.13 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.97 อยู่ในเกณฑ์สูง

ตาราง 22 ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554
ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ด้านความมีมารยาท

รายการ	ชาย (n = 200)			หญิง (n = 200)		
	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์
1. ข้าพเจ้าไหว้ขอบคุณเมื่อได้รับของจากผู้ใหญ่	4.32	.83	สูง	4.50	.80	สูง
2. ข้าพเจ้าพูดจากับบุคคลอื่นด้วยถ้อยคำที่สุภาพ	3.62	.99	ปานกลาง	3.78	1.02	ปานกลาง
3. ข้าพเจ้ายกมือขออนุญาตก่อนแสดงความคิดเห็น	3.20	1.00	ปานกลาง	3.45	1.06	ปานกลาง
4. ข้าพเจ้ายืนตามสบายเวลาพูดกับผู้ใหญ่	3.30	.94	ปานกลาง	3.79	.97	ปานกลาง
5. ข้าพเจ้าขออนุญาตก่อนลุกเดินออกจากห้องประชุม	3.49	1.05	ปานกลาง	3.83	1.10	ปานกลาง
6. เมื่อเดินสวนกับผู้ใหญ่จะหยุดเดินให้ผู้ใหญ่เดินผ่านไปก่อน	3.41	.96	ปานกลาง	3.44	1.10	ปานกลาง
รวม	3.55	0.96	ปานกลาง	3.79	1.00	ปานกลาง

จากตาราง 22 แสดงว่า ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ด้านความมีมารยาทนักเรียนชายมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.55 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.96 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และนักเรียนหญิง มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.79 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.00 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

ตาราง 23 ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554
ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง ด้านความซื่อสัตย์

รายการ	ชาย (n = 200)			หญิง (n = 200)		
	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์
1. เมื่อมีโอกาสหยิบฉวยของคนอื่นก็ทำทันที	4.25	1.05	สูง	4.58	.77	สูง
2. เมื่อได้รับเงินทอนเกินก็ทำเฉย ๆ แล้วเก็บไว้ใช้	4.16	1.00	สูง	4.52	.86	สูง
3. เมื่อเก็บของได้โดยไม่มีคนเห็นก็เก็บไว้ใช้เอง	4.20	1.05	สูง	4.50	.85	สูง
4. ข้าพเจ้าบอกผู้ปกครองว่าป่วยเมื่อไม่ยอมมาโรงเรียน	3.90	1.06	ปานกลาง	4.45	.83	สูง
5. ข้าพเจ้ากลับบ้านผิดเวลาก็บอกผู้ปกครองตามความเป็นจริง	3.70	1.11	ปานกลาง	3.78	1.33	ปานกลาง
6. ข้าพเจ้าปฏิเสธทันทีเมื่อถูกจับได้ว่าทำผิด	3.78	1.10	ปานกลาง	4.26	1.05	สูง
รวม	3.99	1.06	ปานกลาง	4.34	0.94	สูง

จากตาราง 23 แสดงว่า ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ด้านความซื่อสัตย์ นักเรียนชายมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.99 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.06 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และนักเรียนหญิงมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.34 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.94 อยู่ในเกณฑ์สูง

ตาราง 24 คุณลักษณะที่เป็นจริงด้านความมีน้ำใจนักกีฬาทั้ง 10 ด้าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง

คุณลักษณะที่พึงประสงค์	ชาย			หญิง		
	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์	\bar{X}	S.D.	เกณฑ์
1. ด้านความยุติธรรม	3.49	0.94	ปานกลาง	3.63	0.95	ปานกลาง
2. ด้านความมีวินัย	3.76	0.95	ปานกลาง	3.91	1.10	ปานกลาง
3. ด้านความมุ่งมั่น	3.76	0.87	ปานกลาง	3.83	0.84	ปานกลาง
4. ด้านความรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย	3.91	0.93	ปานกลาง	4.09	0.93	สูง
5. ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่	3.46	0.99	ปานกลาง	3.73	0.94	ปานกลาง
6. ด้านความสามัคคี	3.54	0.99	ปานกลาง	3.75	0.92	ปานกลาง
7. ด้านความอดทน อดกลั้น	3.70	1.01	ปานกลาง	3.90	1.02	ปานกลาง
8. ด้านความอ่อนน้อมถ่อมตน	3.96	1.00	ปานกลาง	4.13	0.97	สูง
9. ด้านความมีมารยาท	3.55	0.96	ปานกลาง	3.79	1.00	ปานกลาง
10. ด้านความซื่อสัตย์	3.99	1.06	ปานกลาง	4.43	0.94	สูง
รวม	3.71	0.97		3.91	0.96	
ระดับ	ความมีน้ำใจนักกีฬาปานกลาง			ความมีน้ำใจนักกีฬาปานกลาง		

จากตาราง 24 แสดงว่า คุณลักษณะที่เป็นจริงด้านความมีน้ำใจนักกีฬาทั้ง 10 ด้าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 นักเรียนชาย มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.71 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และนักเรียนหญิงมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.91 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

ตาราง 25 เปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนรวมของคุณลักษณะที่เป็นจริงด้านความมีน้ำใจ
นักกีฬาทั้ง 10 ด้าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554
ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง

รายการ	ชาย (n = 200)		หญิง (n = 200)		t -test	p
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.		
	คุณลักษณะที่เป็นจริง ด้านความมีน้ำใจนักกีฬา	3.71	0.97	3.91		

จากตาราง 25 เปรียบเทียบความแตกต่าง คะแนนเฉลี่ยรวมของคุณลักษณะที่เป็นจริงด้าน
ความมีน้ำใจนักกีฬาทั้ง 10 ด้าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554
ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงพบว่า คุณลักษณะที่เป็นจริงด้านความมีน้ำใจนักกีฬา ระหว่าง
นักเรียนชายกับนักเรียนหญิงไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการศึกษาเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบคุณลักษณะที่เป็นจริง ด้านความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ซึ่งสามารถสรุปผลได้ดังนี้

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาคุณลักษณะที่เป็นจริงด้านความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554
2. เพื่อเปรียบเทียบคุณลักษณะที่เป็นจริงด้านความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการวิจัยจะทำให้ทราบถึงระดับคุณลักษณะที่เป็นจริงด้านความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ซึ่งนอกจากจะเป็นข้อมูลพื้นฐานที่เป็นประโยชน์มากสำหรับแนวทางในการพัฒนาคุณลักษณะที่เป็นจริงด้านความมีน้ำใจนักกีฬาให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 แล้วยังสามารถนำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณลักษณะที่เป็นจริงด้านความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนในโรงเรียนอื่นๆ ต่อไป

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 จำนวนโรงเรียน 17 โรงเรียน จำแนกเป็นนักเรียนชาย 345 คน และนักเรียนหญิง 382 คน นักเรียนทั้งสิ้น 727 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ใช้การประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (เทเวศร์ พิริยะพถนธ์. 2545: 128; อ้างอิงจาก Krejcie; & Morgan. n.d.) ได้จำนวน 254 คน แต่การวิจัยในครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่าง 400 คน โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-State Sampling)

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ในการศึกษาบุคลิกภาพ ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สังกัดสำนักงานเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ผู้วิจัยจำแนกตัวแปรที่ศึกษาดังนี้

ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) คือ

1. เพศ ได้แก่

1.1 เพศชาย

1.2 เพศหญิง

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variables) คือ คุณลักษณะที่เป็นจริงด้านความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ความมีน้ำใจนักกีฬา ของกลินประทุม แสงสุระ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า ประกอบด้วยคุณลักษณะดังต่อไปนี้ ความยุติธรรม ความมีวินัย ความมุ่งมั่น ความรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ความสามัคคี ความอดทนอดกลั้น ความอ่อนน้อมถ่อมตน ความมีมารยาท และความซื่อสัตย์ และลักษณะของแบบวัดเป็นแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ โดยให้เลือกตอบตามความคิดเห็นและความรู้สึกที่แท้จริงของผู้ตอบ ประกอบด้วยคำถาม 60 ข้อ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .91

แบบวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ความมีน้ำใจนักกีฬา ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตราประมาณค่า แบ่งออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจคำตอบ(Checklist)

ตอนที่ 2 เป็นแบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬาจำนวน 60 ข้อเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

เกณฑ์การให้คะแนนของแบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬา

1. เมื่อเป็นข้อความทางบวก ให้คะแนนดังนี้

มากที่สุด	5 คะแนน	มาก	4 คะแนน
ปานกลาง	3 คะแนน	น้อย	2 คะแนน
น้อยที่สุด	1 คะแนน		

2. เมื่อเป็นข้อความทางลบ ให้คะแนนดังนี้

มากที่สุด	1 คะแนน	มาก	2 คะแนน
ปานกลาง	3 คะแนน	น้อย	4 คะแนน
น้อยที่สุด	5 คะแนน		

การแปลความหมายของคะแนน

แบบวัดความมีน้ำใจนักกีฬาที่สร้างขึ้นทั้ง 10 ด้าน จำนวนทั้งสิ้น 60 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบมาตรประมาณค่า 5 ระดับ คือมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด มีคะแนนเต็มทั้งหมด 300 คะแนน มีการแปลความหมายของคะแนนดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์.2538)

คะแนนตั้งแต่ 241-300 แสดงว่ามีความมีน้ำใจนักกีฬาสูง

คะแนนตั้งแต่ 121-240 แสดงว่ามีความมีน้ำใจนักกีฬาปานกลาง

คะแนนตั้งแต่ 60-120 แสดงว่ามีความมีน้ำใจนักกีฬาค่า

โดยงานวิจัยครั้งนี้ จะแปลงเกณฑ์ของวิเชียร เกตุสิงห์ เป็นค่าเฉลี่ยดังนี้

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 4.01 – 5.00 แสดงว่ามีความมีน้ำใจนักกีฬาสูง

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 2.01 – 4.00 แสดงว่ามีความมีน้ำใจนักกีฬาปานกลาง

ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 1.00 – 2.00 แสดงว่ามีความมีน้ำใจนักกีฬาค่า

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกฉบับ

2. นำข้อมูลของแบบสอบถามตอนที่ 1 มาแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

3. ข้อมูลจากแบบสอบถาม ตอนที่ 2 หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 โดยแปลความหมายเทียบกับเกณฑ์ แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

4. เปรียบเทียบความแตกต่างของ ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงโดยการทดสอบค่าที่ (t- test Independent)

5. กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

1. ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ทั้ง 10 ด้าน พบว่า

1.1 ด้านความยุติธรรม มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.56 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.95 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

1.2 ด้านความมีวินัย มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.84 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.03 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

1.3 ด้านความมุ่งมั่นมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.79 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.86 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

1.4 ด้านความรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.00 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.93 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

1.5 ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.60 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.98 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

1.6 ด้านความสามัคคีมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.64 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.96 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

1.7 ด้านความอดทน อดกลั้นมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.80 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.02 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

1.8 ด้านความอ่อนน้อม ถ่อมตนมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.04 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.99 อยู่ในเกณฑ์สูง

1.9 ด้านความมีมารยาท มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.67 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.99 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

1.10 ด้านความซื่อสัตย์ มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.18 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.02 อยู่ในเกณฑ์สูง

จากการรวมคะแนน ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ทั้ง 10 ด้าน พบว่าอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.81

2. ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ทั้ง 10 ด้าน ระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง พบว่า

2.1 ความยุติธรรม นักเรียนชายมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.49 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.94 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และนักเรียนหญิงมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.63 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.95 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

2.2 ด้านความมีวินัย นักเรียนชายมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.76 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.95 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และนักเรียนหญิงมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.91 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.10 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

2.3 ด้านความความมุ่งมั่น นักเรียนชายมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.76 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.87 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และนักเรียนหญิงมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.83 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.84 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

2.4 ด้านความรู้แพ้ รู้ชนะ รู้อภัย นักเรียนชายมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.91 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.93 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และนักเรียนหญิงมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.09 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.93 อยู่ในเกณฑ์สูง

2.5 ด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ นักเรียนชายมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.46 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.99 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และนักเรียนหญิงมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.73 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.94 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

2.6 ด้านความสามัคคี นักเรียนชายมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.54 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.99 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และนักเรียนหญิงมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.75 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.92 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

2.7 ด้านความอดทน อดกลั้น นักเรียนชายมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.70 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.01 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และนักเรียนหญิงมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.90 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.02 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

2.8 ด้านความอ่อนน้อม ถ่อมตน นักเรียนชายมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.96 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.00 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และนักเรียนหญิงมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.13 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.97 อยู่ในเกณฑ์สูง

2.9 ด้านความมีมารยาทนักเรียนชายมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.55 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.96 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และนักเรียนหญิงมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.79 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.00 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

2.10 ด้านความซื่อสัตย์ นักเรียนชายมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.99 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.06 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และนักเรียนหญิงมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.43 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.94 อยู่ในเกณฑ์สูง

จากการรวมคะแนน ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ทั้ง 10 ด้าน พบว่านักเรียนชายมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.71 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และนักเรียนหญิงมีคะแนนเฉลี่ยรวมเท่ากับ 3.91 อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง

3. จากการเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนรวมของคุณลักษณะที่เป็นจริงด้านความมีน้ำใจนักกีฬาทั้ง 10 ด้าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง โดยการทดสอบค่าที (t- test Independent) พบว่า คุณลักษณะที่เป็นจริงด้านความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาคคุณลักษณะที่เป็นจริงด้านความมีน้ำใจนักกีฬาทั้ง 10 ด้าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ซึ่งสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ทั้ง 10 ด้าน พบว่า นักเรียนชาย นักเรียนหญิงและโดยรวม มีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในระดับปานกลาง เพราะเป้าหมายของการจัดการศึกษา อยู่ที่การพัฒนาคนไทยทุกคนให้เป็น "คนเก่ง คนดี และมีความสุข" โดยมีการพัฒนาที่เหมาะสมกับช่วงวัย เต็มตามศักยภาพ และตรงตามความต้องการ ทั้งในด้านสุขภาพร่างกายและจิตใจ ปัญญา ความรู้และทักษะ คุณธรรมและจิตสำนึกที่พึงประสงค์ สอดคล้องกับจรรยาพร ธรณินทร์ (2538: 25-26) ที่กล่าวว่า ควรปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาจากชั่วโมง พลศึกษา และการเรียนการสอนวิชาต่าง ๆ เมื่อมีโอกาสหรือจังหวะที่เหมาะสม และกีฬาที่จะช่วยปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาได้ดีที่สุด คือ กีฬาประเภททีม เนื่องจากการฝึกการทำงานและรับผิดชอบร่วมกัน การฝึกน้ำใจนักกีฬาควรปลูกฝังทุกครั้งที่มีการฝึกกีฬา และฝึกได้ทุกวัน ทุกเวลา และทุกสถานที่ ครูอาจารย์และพ่อแม่ผู้ปกครอง มีส่วนช่วยปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬาให้เด็กได้ เพราะในชีวิตจริงเด็กจะต้องเรียนรู้ความมีน้ำใจนักกีฬาจากผู้ใกล้ชิดและผู้ใหญ่ ไม่ใช่แต่เฉพาะในชั่วโมงพลศึกษาเท่านั้น เพื่อให้เด็กนักเรียนเป็นพลเมืองที่ดี มีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กันและกัน มีความสามัคคีกัน ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับของสังคม สอดคล้องกับเติมเพชร สุขคนาภิบาล (2554: Online) ที่กล่าวไว้ว่า การมีน้ำใจนักกีฬานั้น ถือว่าเป็นสิ่งที่ พึงปรารถนาของทุกๆ สังคม ทุกชาติทุกภาษาล้วนต้องการให้ประชาชนพลเมืองของตนเองทุกคนมีน้ำใจนักกีฬาใน จิตใจทั้งสิ้น โดยมีความเชื่อว่าถ้าประชาชนพลเมืองทุกคนมีน้ำใจนักกีฬาแล้วนั้นจะช่วยทำให้ สังคมเกิดความร่วมมือกัน มีน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กันและกัน มีการช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน มีความรักความสามัคคีกัน ช่วยกันรักษาและปฏิบัติตามกฎระเบียบ ข้อบังคับของสังคมที่วางไว้ ท้ายที่สุดก็เป็นวิถีทางนำมาซึ่งประสิทธิภาพและคุณภาพของการมีชีวิตอยู่ร่วมกันของสังคมได้อย่างยั่งยืน สอดคล้องกับงานวิจัยของชระริน พันธุ์สวัสดิ์ (2546: 28 - 38) ได้ทำการศึกษามุคสิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า มุคสิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาของนักศึกษาชายและหญิง อยู่ในระดับปานกลาง และยังสอดคล้องกับกลิ่นประทุม แสงสุระ (2550: บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การสร้างแบบวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความมีน้ำใจนักกีฬา ของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2 ผลการวิจัยพบว่าความมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในระดับปานกลางทุกชั้น

2. การเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนรวมของคุณลักษณะที่เป็นจริงด้านความมีน้ำใจนักกีฬาทั้ง 10 ด้าน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ระหว่างนักเรียนชาย กับนักเรียนหญิง โดยการทดสอบค่าที (t- test Independent) พบว่า คุณลักษณะที่เป็นจริงด้านความมีน้ำใจนักกีฬาระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิงไม่แตกต่างกัน เพราะนักเรียนทั้งชายและหญิงได้รับความรู้และการปฏิบัติให้มี คุณลักษณะ ด้านความมีน้ำใจนักกีฬา เหมือนกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของถนอมวงศ์ กลิ่นจันทร์หอม (2541: 57 - 80) ได้ทำการศึกษาการสร้างแบบทดสอบวัดเหตุผลทางจริยธรรมด้านความมีน้ำใจนักกีฬา สำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานครผลการวิจัยพบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีระดับการใช้เหตุผลจริยธรรมด้านความมีน้ำใจนักกีฬาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และ สอดคล้องกับงานวิจัยของชระริน พันธุ์สวัสดิ์ (2546: 28 - 38) ได้ทำการศึกษามูลค่าความมีน้ำใจนักกีฬาของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่าบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาของนักศึกษาชายและหญิงไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งนี้

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้สิ่งที่ผู้วิจัย คุณลักษณะ ความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554 ทั้ง 10 ด้าน พบว่า นักเรียนชาย และนักเรียนหญิงมีน้ำใจนักกีฬา อยู่ในระดับ ปานกลาง ทั้งนี้ครูผู้สอน ควรช่วย พัฒนารูปแบบการสอนเพื่อให้ นักเรียนมีคุณลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาในระดับ สูงสุดต่อไป ซึ่งสามารถนำผลการวิจัยในครั้งนี้ใช้ประโยชน์สำหรับ ครู อาจารย์ ผู้ปกครองและผู้ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องตลอดจนผู้ที่สนใจได้ทราบถึงความสำคัญของคุณลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาและนำผลที่ได้ไปศึกษาค้นคว้า พัฒนา ปรับปรุงคุณลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาในโอกาสต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการวิจัยครั้งต่อไปทดลองใช้กับนักเรียนในชั้นมัธยมทั้งต้นและปลายต่อไป
2. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรทำการศึกษากับนักเรียนในเขตอื่นๆต่อไป

ปรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกวลี เอ่งฉ้วน. (2529). การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬา. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2539). การประเมินผลจากสภาพจริง. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภา.
- (2545ก) . สารมาตรฐานการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (รสป).
- (2545ข) . หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กลั่นประทุม แสงสุระ. (2550). การสร้างแบบวัดคุณลักษณะที่พึงประสงค์ด้านความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 2. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- กอง วิสุทธการมณฑล. (2523). การปลูกฝังน้ำใจนักกีฬาในตัวนักเรียน. วารสารสุขศึกษา พลศึกษาและนันทนาการ. 6(1): 7-8.
- จรรยา แก่นวงศ์คำ. (2517). หลักสูตรพลศึกษา. วิทยาลัยวิชาการศึกษา พลศึกษา กรมพลศึกษา กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- จรรยาพร ธรณินทร์. (2538). รักลูกให้ลูกรักเล่นกีฬา. กรุงเทพฯ. เลิฟแอนด์ลิฟเพรส.
- จรินทร์ ธานีรัตน์. (2514). วิชาพลศึกษา. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ถ่ายเอกสาร
- จิรกรณ์ ศิริประเสริฐ. (2543). ทักษะและเทคนิคการสอนพลศึกษาในระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฉัตรชัย เฉลิมอิสระชัย. (2525). การสร้างแบบวัดความรู้ความเข้าใจของนักเรียนเกี่ยวกับลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ชระริน พันธุ์สวัสดิ์. (2546). บุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาของนักศึกษามหาวิทยาลัยขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (พลศึกษา). ขอนแก่น: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. ถ่ายเอกสาร.
- ไชยรัตน์ รุจิพงศ์. (2535). วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. มหาวิทยาลัยรังสิต.
- เต็มเพชร สุขคนาภิบาล. (2551). พลศึกษากับการพัฒนาคน. สืบค้นเมื่อ 16 พฤศจิกายน 2554, จาก <http://www.vcharkarn.com/varticle/39517>

- ถนอมวงษ์ กลิ่นจันทร์หอม. (2541). การสร้างแบบทดสอบวัดเหตุผลทางจริยธรรมด้านการมีน้ำใจ
นักกีฬาสำหรับนักเรียนระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร.
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
ถ่ายเอกสาร.
- ทวีร์สมิ์ ธนาคม. (2525). พัฒนาการเด็ก. กรุงเทพฯ: สมาคมคหเศรษฐศาสตร์แห่งประเทศไทย.
เทเวศร์ พิริยะพจน์. (2545). เอกสารประกอบการสอนการวิจัยทางพลศึกษา. กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บรรจบ สุพรรณพิทักษ์. (2529). วารสารสุขศึกษา พลศึกษาและนันทนาการ. 12(1): 1-4.
- บุญสม มาร์ติน. (2528). วารสารสุขศึกษา พลศึกษาและนันทนาการ. 11(2): 1-4.
- ประโยค สุทธิสง่า. (2538). ยุทธวิธีการเล่นฟุตบอลเป็นทีม. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- พีระพงศ์ บุญศิริ. (2536). จิตวิทยาการกีฬา. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ไพฑูรย์ กันสิงห์. (2541). ระดับความรู้ความเข้าใจในลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของนิสิต
มหาวิทยาลัยบูรพา. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ไพวัลย์ ตันลาพูน. (2530). พลศึกษาเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- ฟอง เกิดแก้ว. (2527). วารสารสุขศึกษา พลศึกษาและนันทนาการ. 10(1): 110 – 118.
- มงคล พรหมสาขา ณ สกลนคร. (2493). กรมพลศึกษาแผนใหม่สำหรับโรงเรียน. กรุงเทพฯ:
วัฒนาพานิช.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2523, เมษายน). วารสารสุขศึกษา พลศึกษาและนันทนาการ. 11(2): 20 – 2.
----- (2545, 27 กันยายน). สารานุกรมศึกษาศาสตร์. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วสันต์ ยงศรีปัญญาฤทธิ์. (2550). บุคลิกภาพความมีน้ำใจของนิสิตคณะพลศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2550. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ:
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2539). การสอนพลศึกษา. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
----- (2528, ธันวาคม). วารสารสุขศึกษา พลศึกษาและนันทนาการ. 11(3): 10 – 11.
----- (2545, มกราคม). วารสารสุขศึกษา พลศึกษาและนันทนาการ. 28(1): 4 – 7.
----- (2545, พฤษภาคม - สิงหาคม). วารสารสุขศึกษา พลศึกษาและนันทนาการ. 28(2): 45.
- สดใส ยาทองไชย. (2540). พฤติกรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬา
อาชีพะเกมส์. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สีบสาย บุญวีระบุตร. (2541). จิตวิทยาการกีฬา. ชลบุรี: วิทยาลัยการศึกษาชลบุรี. ถ่ายเอกสาร.

- สุปราณี ขวัญบุญจันทร์. (2541). *การวัดและประเมินผล*. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- หรรษา แดงภักดี. (2536). *ผลการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีผลต่อคุณธรรมความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดโสธรวรารามวรวิหาร จังหวัดฉะเชิงเทรา*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- อร่าม เสียนขุนทด. (2533). *ความคิดเห็นของครูพลศึกษาและนักเรียนระดับมัธยมศึกษาที่มีต่อพฤติกรรมการสอนพลศึกษาด้านการปลูกฝังความมีน้ำใจนักกีฬา*. ปรินญาณินพนธ์ กศ.ม. (พลศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- Andrew, Gillentine, John. (1996). *A Comparison of the Sportsmanship Attitudes and/or Moral Reasoning of Interscholastic Coaches*. University of southern Mississippi.
- Clark, Bonnie Leigh. (1996). *Florida Forensics league coaches' Perceptions of Ethics and Sportsmanship in High School Forensics (Debate)*. University of South Florida.
- Sharma, Renuka. (2004). *New Survey Shows High School Sports Filled With Cheating, Improper Gamesmanship and Confusion about Sportsmanship*. Retrieved March 8, 2007, from <http://www.charactercounts.org/sports/survey2004/>

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัว

คำชี้แจง ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย / ลงใน () หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง

เพศ

(.....) ชาย

(.....) หญิง

ตอนที่ 2 แบบวัดคุณลักษณะที่เป็นจริงด้านความมีน้ำใจนักกีฬาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในเขตธนบุรี ปีการศึกษา 2554

คำชี้แจง ให้นักเรียนพิจารณาข้อความในแต่ละข้อ โดยเลือกทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียนมากที่สุด

ข้อ	พฤติกรรม	ระดับการปฏิบัติ				
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
1.	ข้าพเจ้าไม่เลือกที่รักมักที่ชังในการให้ความช่วยเหลือเพื่อน					
2.	เมื่อเป็นคนกลางในการตัดสินปัญหาของเพื่อนก็ตัดสินด้วยความยุติธรรม					
3.	ข้าพเจ้าจะแบ่งขนมให้เพื่อนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน					
4.	เมื่อเป็นหัวหน้ากลุ่มข้าพเจ้าจะแบ่งงานรับผิดชอบให้เพื่อนอย่างเท่าเทียมกัน					
5.	ข้าพเจ้าจะให้ความสนใจในปัญหาของเพื่อนเฉพาะคนที่สนิทเท่านั้น					
6.	ข้าพเจ้าปฏิบัติต่อเพื่อนร่วมห้องอย่างเท่าเทียมกัน					
7.	ข้าพเจ้าลัดคิวซื้ออาหารเมื่อมีโอกาส					
8.	ข้าพเจ้าออกนอกบริเวณเมื่อครูอนุญาตเท่านั้น					
9.	ข้าพเจ้าตักเตือนเพื่อนที่ทำผิดกฎระเบียบของโรงเรียน					
10.	ข้าพเจ้าแต่งกายถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียน					
11.	ข้าพเจ้าทิ้งขยะลงถัง					
12.	ข้าพเจ้าคุยกับเพื่อนขณะที่ครูสอน					
13.	ข้าพเจ้าคิดว่าถ้ามีความพยายามงานย่อมสำเร็จ					
14.	ถ้ามีความตั้งใจก็สามารถเอาชนะงานที่ยากได้					

ข้อ	พฤติกรรม	ระดับการปฏิบัติ				
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
15.	เมื่อได้รับมอบหมายงานก็ตั้งใจทำงานประสบผลสำเร็จ					
16.	ข้าพเจ้าแสดงอาการท้อแท้เมื่อต้องเรียนรู้หรือทำในสิ่งที่ยากลำบาก					
17.	ข้าพเจ้าประสบผลสำเร็จกับสิ่งที่ตัดสินใจ					
18.	เมื่อต้องเข้าแข่งขันก็พากันขยันฝึกซ้อมเพื่อให้ได้รับชัยชนะ					
19.	ข้าพเจ้าจะยกโทษให้กับเพื่อนที่ทำผิดโดยไม่ได้ตั้งใจ					
20.	ข้าพเจ้าไม่เสียใจเมื่อแพ้ในการแข่งขันเพราะทำดีที่สุดแล้ว					
21.	ข้าพเจ้าให้ออกสกับบุคคลที่รู้ตัวเองว่าทำผิดและคิดจะกลับตัว					
22.	ข้าพเจ้าให้อภัยในความผิดพลาดของคนอื่น					
23.	เมื่อแพ้ในการแข่งขันก็หาเหตุผลเข้าข้างตัวเองว่าถูกโกง					
24.	ข้าพเจ้าโต้แย้งการตัดสินของกรรมการเมื่อแพ้ฝ่ายตรงข้าม					
25.	ข้าพเจ้าช่วยสอนการบ้านเพื่อนเมื่อเพื่อนไม่เข้าใจ					
26.	ข้าพเจ้าให้ความช่วยเหลือคนอื่นเพราะต้องการผลตอบแทน					
27.	ข้าพเจ้าจะสละที่นั่งที่เล็กกว่าซื้ออาหารก่อน					
28.	เมื่อข้าพเจ้าทำงานในส่วนของตนเองเสร็จก็จะช่วยเหลือเพื่อนที่ทำงานยังไม่เสร็จ					
29.	ข้าพเจ้าให้เพื่อนยืมของใช้เมื่อเพื่อนลืมเอามาจากบ้าน					
30.	ข้าพเจ้าคำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนตนก่อนส่วนรวม					
31.	ข้าพเจ้าทำงานร่วมกับคนอื่นด้วยความเต็มใจ					
32.	ข้าพเจ้าและเพื่อนร่วมมือกันทำงานจนประสบผลสำเร็จ					
33.	ข้าพเจ้าและเพื่อนช่วยกันติวหนังสือเมื่อใกล้สอบ					
34.	ข้าพเจ้าให้คำแนะนำเพื่อนว่าความสามัคคีจะนำไปสู่ชัยชนะ					
35.	ข้าพเจ้าทำงานกลุ่มอย่างสุดความสามารถถึงแม้จะไม่เห็นด้วยก็ตาม					
36.	ข้าพเจ้าแสดงอาการไม่พอใจเพื่อนที่ทำงานผิดพลาด					
37.	ข้าพเจ้าเจ็บป่วยเล็กน้อยก็สามารถมาโรงเรียนได้					

ข้อ	พฤติกรรม	ระดับการปฏิบัติ				
		น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด
38.	ข้าพเจ้าตำหนิคนอื่นเมื่อทำงานไม่ได้ตั้งใจ					
39.	ข้าพเจ้าระบายอารมณ์โกรธออกมาอย่างเต็มที่เพื่อแสดงตัวตนที่แท้จริง					
40.	ข้าพเจ้าระบายอารมณ์ใส่คนอื่นเมื่อมีอารมณ์โกรธ					
41.	ข้าพเจ้าโต้เถียงกับเพื่อนโดยใช้อารมณ์มากกว่าเหตุผล					
42.	ข้าพเจ้าไว้วางใจคนที่ถ้าได้รับมอบหมายงานมากกว่าคนอื่น					
43.	ข้าพเจ้าลงท้ายคำพูดว่า “คะ/ครับ” เมื่อพูดกับผู้ใหญ่					
44.	ข้าพเจ้าปฏิบัติตนต่อบุคคลอื่นด้วยความเกรงใจ					
45.	ข้าพเจ้าคิดว่าบุคคลอื่นต่ำต้อยกว่าตนเอง					
46.	ข้าพเจ้ายกมือไหว้ขอโทษผู้สูงกว่าเมื่อทำผิด					
47.	ข้าพเจ้าพูดชมคนอื่นเมื่อสอบได้คะแนนสูงสุด					
48.	ข้าพเจ้ายกมือไหว้สวัสดีกับคนรู้จักที่สูงวัยกว่า					
49.	ข้าพเจ้าไหว้ขอบคุณเมื่อได้รับของจากผู้ใหญ่					
50.	ข้าพเจ้าพูดจากับบุคคลอื่นด้วยถ้อยคำที่สุภาพ					
51.	ข้าพเจ้ายกมือขออนุญาตก่อนแสดงความคิดเห็น					
52.	ข้าพเจ้ายืนตามสบายเวลาพูดกับผู้ใหญ่					
53.	ข้าพเจ้าขออนุญาตก่อนลุกเดินออกจากห้องประชุม					
54.	เมื่อเดินสวนกับผู้ใหญ่จะหยุดเดินให้ผู้ใหญ่เดินผ่านไปก่อน					
55.	เมื่อมีโอกาสหยิบฉวยของคนอื่นก็ทำทันที					
56.	เมื่อได้รับเงินทอนเกินก็ทำเฉย ๆ แล้วเก็บไว้ใช้					
57.	เมื่อเก็บของได้โดยไม่มีคนเห็นก็เก็บไว้ใช้เอง					
58.	ข้าพเจ้าบอกผู้ปกครองว่าป่วยเมื่อไม่ยอมมาโรงเรียน					
59.	ข้าพเจ้ากลับบ้านผิดเวลาก็บอกผู้ปกครองตามความเป็นจริง					
60.	ข้าพเจ้าปฏิเสธทันทีเมื่อถูกจับได้ว่าทำผิด					

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวสุพนิต อธิรัฐภูมิ
วัน เดือน ปีเกิด	16 พฤษภาคม 2527
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	983/9 ถนนร่วมจิตต์ถวาย ตำบลเวียง อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย 57000
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนศึกษานารี

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2542	ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนสามัคคีวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย
พ.ศ. 2545	ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนสามัคคีวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย
พ.ศ. 2549	ปริญญาตรี การศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ. 2555	การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ